

เกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชา

อ.ร. อัสสัมชัญศรีราชา

ทิวสน

เดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2561

ฉบับเปิดห้องเกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชา

ห้องเกียรติประวัติอิสลามชัยภูมิ

โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา (อัสสัมชัญ) เป็นโรงเรียนอัสสัมชัญแห่งแรกในประเทศไทย ก่อตั้งโดยบาทหลวงชาวอิตาลีชื่อ บาทหลวง อัสสัมชัญ (เบารัก) ในปี พ.ศ. 2456 ที่เมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี

โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา เป็นโรงเรียนอัสสัมชัญแห่งแรกในประเทศไทย ก่อตั้งโดยบาทหลวงชาวอิตาลีชื่อ บาทหลวง อัสสัมชัญ (เบารัก) ในปี พ.ศ. 2456 ที่เมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี

โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา เป็นโรงเรียนอัสสัมชัญแห่งแรกในประเทศไทย ก่อตั้งโดยบาทหลวงชาวอิตาลีชื่อ บาทหลวง อัสสัมชัญ (เบารัก) ในปี พ.ศ. 2456 ที่เมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี

โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา เป็นโรงเรียนอัสสัมชัญแห่งแรกในประเทศไทย ก่อตั้งโดยบาทหลวงชาวอิตาลีชื่อ บาทหลวง อัสสัมชัญ (เบารัก) ในปี พ.ศ. 2456 ที่เมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี

โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา เป็นโรงเรียนอัสสัมชัญแห่งแรกในประเทศไทย ก่อตั้งโดยบาทหลวงชาวอิตาลีชื่อ บาทหลวง อัสสัมชัญ (เบารัก) ในปี พ.ศ. 2456 ที่เมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ภราดา ดร.ชำนาญ เทลารักผล
ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา
ผู้ริเริ่มจัดทำห้องเกียรติประวัติ

สัมภาษณ์ผู้อำนวยการ

● แรงแบบตาลใจที่จัดทำห้องเกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชา

เมื่อเข้ามาทำหน้าที่ที่นี่ มองว่าจุดเด่นของอัสสัมชัญศรีราชาคือจุดนี้ พอผมเข้ามาบริหารแล้วก็คิดว่าควรจะต้องรวบรวม ถ้าไม่รวบรวมก็จะหายไป จำเป็นต้องรวบรวมประวัติศาสตร์ที่น่าภาคภูมิใจของทุกคน ให้ทุกคนได้เห็น ได้ภาคภูมิใจ

รูปแบบในการจัด ตอนที่จัดโซนนิ่ง (Zoning) ของโรงเรียน ก็เห็นห้องสมุดเดิมที่ใช้งานได้ไม่มากนัก เด็กมาใช้บริการไม่สะดวก เพราะอยู่ไกล แต่โซนนี้เป็นโซนที่ต้องอนุรักษ์ไว้ในรูปแบบเดิมเห็นอาคารต่างๆ เช่นตึกอำนวยการ ตึกมงฟอร์ต ตึกเซนต์คาเบรียล ตึกอัสสัม ตึกนฤมล ฯลฯ เป็นอาคารที่บราเดอร์มงฟอร์ตเป็นผู้สร้างไว้ ทำไว้ดี รูปแบบดี แข็งแรง ตรงนี้แหละควรจะเป็นศูนย์รวมของประวัติศาสตร์ และห้องสมุดเดิมก็มีเด็กมาใช้บ่อย ก็คิดว่าใช้ตรงห้องสมุดเก่านี้แหละ

คณะครูมีส่วนช่วยเหลือเยอะมาก เรามีงบประมาณน้อย พยายามใช้วัสดุที่มีอยู่มาดัดแปลง ช่างที่จะทำก็หายาก แต่เราโชคดีที่มี “คุณครู” ที่มีความสามารถมาช่วยกันออกแบบคอนข้างที่จะเป็นข้อได้เปรียบ เรามีพร้อมที่เราอยากได้ มีครูที่คอยช่วยกำกับ ก็เลยสามารถทำออกมาได้

ผมคิดว่าที่นี่ “ร่ารวย” ด้านประวัติศาสตร์ ก็ใช้เวลาที่มืออยู่ค่อยๆ รวบรวม ได้แค่นั้นก็แค่นั้น เจอะอะไรก็นำมาใส่ ความสมบูรณ์ก็ค่อยๆ มา

เราโชคดีที่มีคุณครู พนักงาน ที่เคยรู้ที่เคยเห็น ที่อยู่นานก็มาช่วยกันดูแลคัดเลือก ค่อยๆ รวบรวมไปเรื่อยๆ โรงเรียนเรามีประวัติศาสตร์ที่ค่อนข้างสนุก น่าเก็บ น่าค้นคว้า ที่นี้มีเรื่องที่น่าจดจำ ค่อนข้างสมบูรณ์ ต้องหาห้องที่ใหญ่ ก็เลยได้ห้องนี้ก็ทำเป็นพิพิธภัณฑ์ไปเลย

พยายามใช้งบให้น้อยที่สุด แต่ห้องใหญ่มาก ก็ดัดแปลงให้ลงตัว ต่อไปถ้าใครมาอยู่จะปรับทำต่อ ก็ยอมง่ายขึ้นแต่ต่อไปต้องใช้เทคโนโลยีจะได้ใช้พื้นที่ไม่เปลือง

ห้องนี้เป็นห้อง “รวมน้ำใจของผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน บราเตอร์ ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ทุกคน ก็พยายาม “ให้” กันทั้งนั้น บางคนให้ความรัก ให้ความรู้ ให้สิ่งของ บางคนก็ให้ทุน ก็ช่วยๆ กันไป”

● จุดประสงค์การจัดทำ

เพื่อให้บุคลากรภายในได้ใช้ในการเรียนรู้ ส่วนบุคลากรภายนอกก็ยินดีต้อนรับเสมอ ช่างบนที่เป็นห้องประชุมก็จะมีกลุ่มองค์กรต่าง ๆ มาใช้บริการ ถ้าจะชมห้องเกียรติประวัติ ก็ยินดีบริการไม่ปิดกัน

เรามีมีคฤเทศก์ แต่จะประจำก็ทำได้ยาก ก็พยายามใช้เทคโนโลยีให้มากที่สุด จะเพิ่มเทคโนโลยี แต่ตอนนี้ยังไม่พร้อม ถ้าเทคโนโลยีพร้อมผู้เข้าชมก็จะได้เห็น ได้ฟัง ได้ดูและได้เกิดจินตนาการพัฒนาการ แต่ถ้ามาเป็นหมู่คณะเราก็จะมีคฤเทศก์

ตอนนี้ก็ยังไม่สมบูรณ์ แต่อนาคตต้องสมบูรณ์กว่านี้ ผมทำได้แค่เริ่มต้น เริ่มได้แค่นี้ ต่อไปทุกๆ คน ต้องช่วยกัน ในส่วนตัว ณ วันนี้ก็ฟังพอใจมาก งบประมาณแค่นี้ เวลาแค่นี้ ทำได้แค่นี้ก็ภาคภูมิใจแล้ว

อย่างที่บอกนะครับ เราโชคดีที่มีบุคลากรที่รู้เรื่องราว คือไม่ขาดช่วง สามารถร้อยพันขึ้นมาได้โชคดี ที่มีทั้งคุณครู ครูเกษียณ ครูอาวุโสที่ให้ความร่วมมือ บอกเล่าให้ฟัง สามารถเก็บมาเป็นเรื่องราวได้

ถ้าข้ามไปไกลกว่านี้ สมมุติโรงเรียนครบ 100 ปีและเราไม่ได้เก็บเรื่องเหล่านี้ไว้ ก็คงจะขาดหายไปเลย ตอนนี้ยังตรวจสอบได้ ยังมีผู้รู้จริง

ผู้ที่เข้ามาดูสามารถเสริมเพิ่มเติมได้ แก้ไขได้ เช่นฉายภาพยนตร์ รอบปฐมทัศน์ปี 2503 ก็คือฉายที่จอยยังเป็นผ้า คือมีการฉายจริงครั้งแรกนั่นเอง สำหรับบุคคลหรือองค์กรภายนอก ถ้าสนใจอยากเข้ามาชม ติดต่อเข้ามาได้ ต่อไปเราจะทำออฟฟิศสำหรับติดต่อเรื่องนี้โดยตรง...ยินดีครับ

ผู้ออกแบบห้องเกียรติประวัติ

ม.จักรกฤษณ์ แจ่มจันทร์

ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้มาร่วมงานเป็นผู้ออกแบบห้องเกียรติประวัติฯ เดิมผมสอนวิชาศิลปะ ป.1-ม.3 แผนก MLP

ครั้งแรกรู้สึกหนักใจมาก เครียดนะ...ทำอย่างไรถึงจะออกแบบให้สื่อออกมาเป็นลักษณะของห้องพิพิธภัณฑ์ได้

ก่อนลงมือต้องสื่อให้ตรงกับ Concept ของท่านผู้อำนวยการที่ต้องการให้เป็นลักษณะ our heritage our pride ให้ได้ จากการรวบรวมแนวคิดของผู้อำนวยการ ครูอาวุโส ศิษย์เก่า ฯลฯ ทำให้เกิดแนวคิดรูปแบบ Concept Design ออกมา แล้วก็ปรับปรุงไปเรื่อยๆ ก็พอจะมีความรู้ในเรื่องของการออกแบบและศึกษาค้นคว้าความรู้รูปแบบต่างๆ พอสมควร โดยการนำเสนอรูปแบบการจัดให้คณะกรรมการพิจารณาปรับปรุง โดยใช้ระยะเวลา 2 สัปดาห์ จึงออกแบบมาพร้อมให้ช่างดำเนินการ

ก่อนออกแบบผมต้องรวบรวมแล้วว่า มีสิ่งของหรือข้อมูลอะไรบ้าง ที่จะมาจัดแสดง จึงออกแบบตามวัตถุสิ่งของที่เรามีอยู่ให้ออกมาสมบูรณ์แบบที่สุด

อุปสรรคที่หนักใจที่สุดคือ เรื่องของงบประมาณมีไม่มากนัก บวกกับคำริของท่านผู้อำนวยการที่ใช้ใช้ของที่เรามีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ผมจึงคิดค้นหาวัสดุของเก่าที่โรงเรียนเรามีอยู่ นำมาปรับปรุงให้เกิดประโยชน์ตามคำริของท่านผู้อำนวยการ เรียกว่าหาทุกจุดของโรงเรียนที่มีอยู่ เช่น ตู้ ชั้นวางของ พื้นยกระดับสำหรับครู ใช้ยื่นสอนหนังสือ หรืออะไรที่เป็นไม้ เรานำมาปรับปรุง ทาสี ใช้ทั้งหมด

อีกปัญหาหนึ่งคือ โครงสร้างตัวอาคาร (ห้องสมุดเดิม) มีเสาเป็นจำนวนมาก ยากต่อการออกแบบจัดวาง ต้องคิดออกแบบ แบ่งสัดส่วนของพื้นที่ ให้เสานั้นหายไป โดยแบ่งเป็นห้องๆ และที่สำคัญที่สุดคือ ระยะเวลา ต้องให้ทันพิธีเสกห้องเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2560...ตอนนั้นเครียดพอสมควร

ณ วันนี้ ต้องขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการเป็นอย่างสูงที่ให้โอกาสผมได้มาทำงานชิ้นนี้ ได้มีโอกาสแสดงออกในสิ่งที่เรียนมา รู้สึกภาคภูมิใจที่เป็นผู้ร่วมก่อตั้งห้องนี้ร่วมกับอีกหลายๆ ท่าน อยากให้ผู้ที่มาเข้าชมรู้สึกรักและภาคภูมิใจในความเป็นอัสสัมชัญศรีราชา และเชื่อว่าห้องเกียรติประวัตินี้จะเป็นมรดกส่วนหนึ่งของอัสสัมชัญศรีราชาสืบต่อไป

มุมห้องเกียรติประวัติ

ส่วนต้อนรับ

เป็นส่วนที่บอกเล่าความเป็นมาของภราดาคณะเซนต์คาเบรียล จิตตารมย์ และสัญลักษณ์ ความหมาย ของตราคณะเซนต์คาเบรียล ตลอดจนแผนผังแนะนำส่วน การแสดงต่างๆ ของห้องเกียรติประวัติอีกด้วย

ประวัติโรงเรียน ภาพเก่าเล่าเรื่อง

ส่วนนี้จะกล่าวถึงเรื่องราวประวัติความเป็นมาของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา การอุทิศตนเสียสละของคณะภราดาที่บุกเบิกที่ดินผืนป่ามาเป็นโรงเรียนที่ให้การศึกษาแก่เยาวชนที่ด้อยโอกาส ต้องเจออุปสรรคต่างๆ มากมาย ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องราวที่น่าจดจำและภาคภูมิใจ

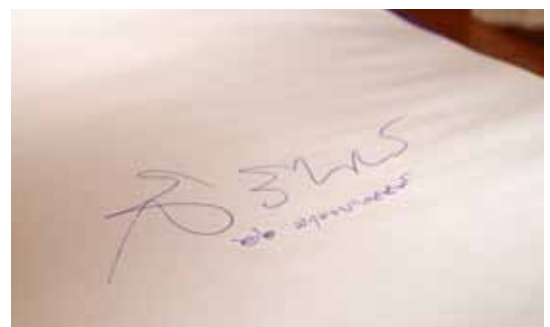
เลขานุการ

เป็นมุมที่บอกเล่าเรื่องราวของภราดาที่มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการของโรงเรียนตั้งแต่เริ่มก่อตั้งโรงเรียนจนถึงปัจจุบัน ตลอดผลงานและการพัฒนาโรงเรียนของท่านผู้อำนวยการแต่ละยุคสมัย นับเป็นอีกหนึ่งในความภาคภูมิใจของชาวอัสสัมชัญศรีราชา

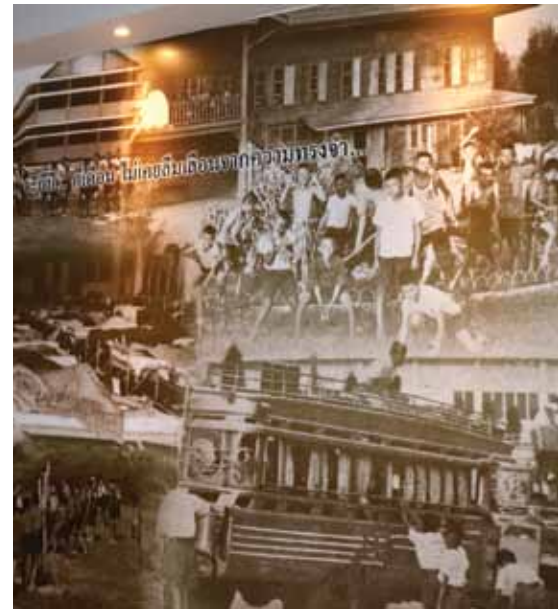
เพชรบูรพา

เป็นมุมที่เก็บเรื่องราวต่างๆ บอกเล่าถึงกิจกรรมผ่านสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ปากกาแบบเรียน เครื่องใช้สำนักงาน อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ตลอดจนเครื่องประกอบศาสนกิจ สิ่งเหล่านี้ได้หล่อหลอมให้เลือดแดง-ขาวนั้นเข้มข้น และเข้มแข็ง จากวันวาน กลางป่า ก้าวสู่เพชรบูรพา อย่างสง่างามและภาคภูมิใจตั้งเช่นทุกวันนี้

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้า เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9

เป็นอีกช่วงเวลาที่น่าจดจำของชาวอัสสัมชัญศรัทธา ที่สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ที่ได้เสด็จมาทรงเปิดอาคารเรียนต่างๆ นับเป็นความภาคภูมิใจอันหาที่สุดมิได้ แก่พวกเราชาวอัสสัมชัญศรัทธาตลอดไป

นักเรียนประจำ

บอกเล่าถึงวิถีชีวิตของนักเรียนประจำในสมัยอดีต ความรัก ความผูกพันที่มีให้กันระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการฯ สิ่งเหล่านี้มิได้จางหายไปกับกาลเวลาแต่ถูกถ่ายทอดมาจากรุ่นสู่รุ่นจนถึงปัจจุบัน

ฉลาดเฉลียว

ตำนานของทีมฟุตบอลชาลันที่เลื่องลือจากทีมฟุตบอลชนบท ก้าวสู่ที่ระดับแนวหน้าของประเทศ ชื่อเสียงที่มาพร้อมกับลีลาการเล่นที่เร้าใจ สะกดสายตาแฟนบอลทั้งประเทศ อีกหนึ่งในความภาคภูมิใจของชาวอัสสัมชัญศรีราชา

เรื่องเล่าชาว ACS

เป็นมุมที่รวบรวมเรื่องราวในอดีตที่เป็นที่จดจำของภราดา ครู นักเรียน และสถานที่ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา เมื่อพูดถึงเรื่องนี้ชื่อนี้เมื่อไหร่ก็จะเป็นที่เข้าใจตรงกันว่าเป็นใคร อะไร และอย่างไร จากนั้นก็จะมาพร้อมกับรอยยิ้มและความสุขในเรื่องเล่าของชาวเอซีเอส

เฉลิมกว้าง

เป็นสถานบันเทิงที่เดียวและแห่งเดียวที่ทำให้ครู นักเรียนของโรงเรียน กลางป่าอย่างเรามีความสุขและคลายเหงา

ทิวสน

วารสารของโรงเรียนที่ทำหน้าที่เป็นสื่อ กลางระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชน ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ของโรงเรียนให้ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า ได้ทราบ ความเคลื่อนไหวและการพัฒนาของโรงเรียน จนถึงปัจจุบัน

จากโรงเรียนกลางป่า สู่อุทยานการศึกษา

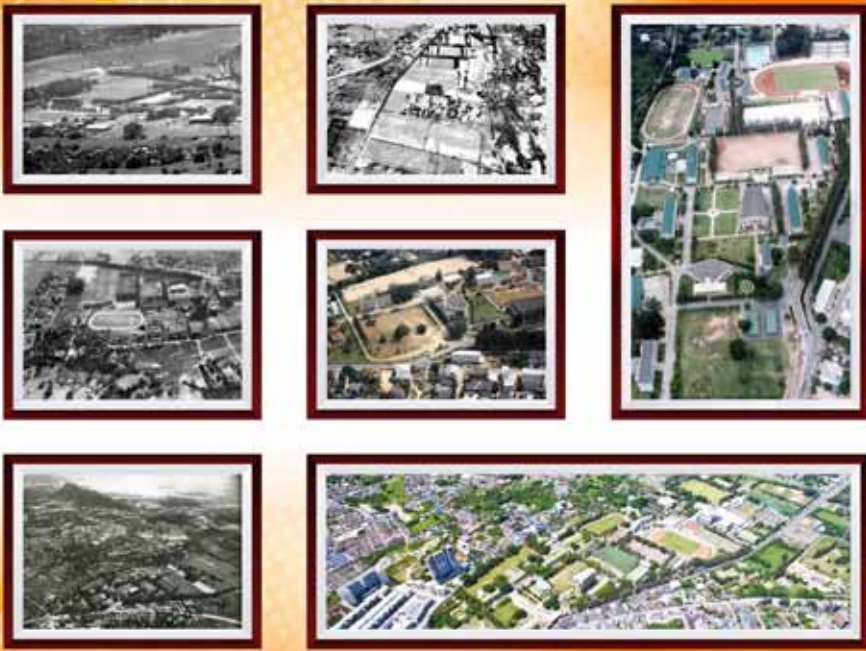

มูมนี้นำเสนอเกี่ยวกับการพัฒนาโรงเรียนจากอดีตสู่ปัจจุบัน ในรูปแบบของอาคารและสิ่งก่อสร้างที่โดดเด่น รูปทรงการออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์ในวันวาน ก้าวสู่อาคารที่ทันสมัย พร้อมด้วยเทคโนโลยีที่พร้อมสำหรับการเรียนการสอนในปัจจุบัน

สถาปัตยกรรม อัสสัมชัญศรีราชา

รวบรวมและนำเสนอสถาปัตยกรรมต่างๆ ภายในโรงเรียนรูปแบบที่โดดเด่น ในสมัยอดีตตั้งแต่เป็นเรือนไม้จนพัฒนามาเป็นอาคารเรียนที่ทันสมัย ความเป็นเอกลักษณ์ของอัสสัมชัญศรีราชาซึ่งมีที่นี่เพียงแห่งเดียว อาทิ ห้องเรียนทรงสามเหลี่ยม ตัวอักษรบนอาคารที่ออกแบบเอง เป็นต้น

ความโดดเด่นประการหนึ่งของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาคือ อานาบาบริเวณที่กว้างใหญ่เกือบ 500 ไร่ อาคารเรียน อาคาร หอพัก อาคารอื่นๆ ตลอดจนพื้นที่ใช้สอยในกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนตั้งกระจายอยู่ในพื้นที่นี้ แต่เดิมโรงเรียนไม่ได้กำหนดเขตพื้นที่การใช้งาน จนกระทั่งในปัจจุบันจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นรวมถึงการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน เป็นเหตุให้จำเป็นต้องจัดสรรและกำหนดการใช้งานพื้นที่ต่างๆ ขึ้น เพื่อให้สะดวกในการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม มีระบบและระเบียบเพื่อการวางแผนและพัฒนาโรงเรียนต่อไปในอนาคต จึงเป็นที่มาของการกำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมตามมาตรฐานแพลน (Master Plan)

MASTER PLAN

เป็นมุมมองที่นำเสนอแผนแม่บทและแผนผังในการพัฒนาโรงเรียนสู่อนาคตที่ไม่หยุดยั้ง และยั่งยืนมั่นคงตามจิตตารมณ์ของคณะเซนต์คาเบรียลตลอดไป

นายกสมาคมศิษย์เก่าฯ HALL OF FAME

นำเสนอศิษย์เก่าที่มีความเสียสละ ทุ่มเทร่างกาย แรงใจให้กับโรงเรียนและองค์กร ให้เจริญรุ่งเรืองตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

อัสสัมชัญศรียา เกียรติศักดิ์ศรีดงสนั่นกองฟ้า

มูมที่รวบรวมถ้วย โล่ ที่ได้รับพระราชทาน ตลอดอนรางวัลต่างๆ ที่ได้จากการประกวด แข่งขันในรายการต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ เป็นรางวัลแห่งความภาคภูมิใจ ถือเป็นเกียรติและศักดิ์ศรีของพวกเราที่ได้ร่วมสร้างประวัติศาสตร์ที่น่าประทับใจ มิรู้ลืม

พระคุณที่สามงามแจ่มใส

มูมนี้เป็นการรำลึกถึงผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่ง คือคณะครูของโรงเรียนอัสสัมชัญศรียา ตั้งแต่อดีตในยุคแรกๆ จนถึงปัจจุบัน

ของที่ระลึก

ของที่ระลึกแบบต่างๆ มากมายที่ทางโรงเรียนได้นำมาจำหน่ายเพื่อหารายได้ ทั้งหมดนั้นจะนำไปเข้ากองทุนครูเกษียณเพื่ออนาคตที่มั่นคงให้กับบุคลากรและคณะครูของโรงเรียน

ประมวลภาพการติดตามงานก่อสร้าง

พิธีเสกห้องเกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชา

สัมภาษณ์ นายกสมาคมผู้ประกอบการและครูฯ

คุณพงษ์สวัสดิ์ รัตนะเหลี่ยม

มุมมองของผม อยากให้ศิษย์เก่า ผู้ปกครอง ให้นำบุตรหลาน หรือเยาวชนรุ่นใหม่เข้ามาเยี่ยมชม เพราะสถานที่นี้นับว่าเป็นแหล่งการเรียนรู้ ที่สามารถ ค้นหาปรัชญาของชีวิต และการดำรงชีวิตได้ เรียกได้ว่าเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่ดีกว่าการเรียนในห้องเรียนก็ได้

บรรพบุรุษได้สร้างสมสิ่งเหล่านี้ไว้ให้กับชาวอัสสัมชัญศรีราชา โดยได้ตระหนักถึงปรัชญาต่างๆ ในการบริหารจัดการ ยกตัวอย่างเช่น ปรัชญา Labor Omnia Vincit ความวิริยะอุตสาหะ นำมาซึ่งความสำเร็จ ฉะนั้นการที่จะทำให้ศิษย์ปัจจุบัน ศิษย์เก่า หรือผู้ที่จบจากสถาบันนี้ไป ประสบความสำเร็จในชีวิต มันมาจากปรัชญาซึ่งบรรพบุรุษได้ทำไว้ และยึดเป็น

ตัวอย่างใช้สำหรับสอนลูกหลานหรือเยาวชนของตนเอง ผู้ที่เข้าไปชมห้องเกียรติประวัติจะต้องวิเคราะห์ได้ ว่าเรามีปัจจุบันนี้ได้อย่างไร มาจากอะไร ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนมีที่มาที่ไป

ผู้ที่ริเริ่มแนวคิดในการทำห้องเกียรติประวัติ นับว่าเป็นแนวคิดที่ดี มุมต่างๆ ภายในห้องนับว่าเป็นแหล่งเรียนรู้ และมีมุมมองได้หลากหลาย เช่น มุมเก่า ภาพอดีตต่างๆ ล้วนเล่าเรื่องราวได้เป็นอย่างดี ความยากลำบากในการใช้ชีวิต การกิน อยู่ เป็นต้น

อยากบอกกับคนรุ่นใหม่ และศิษย์เก่าทุกคน “อย่าลืมภูมิหลัง อย่าลืมอดีต เพราะว่าอดีตสร้างปัจจุบัน” สมควรอย่างยิ่งที่จะนำบุตรหลานเข้าไป และสอนให้เขาเหล่านั้นได้รู้ถึงอดีต ความยากลำบาก กว่าจะมีทุกวันนี้ได้ไม่ใช่เรื่องง่าย

ห้องเกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชา นับว่าเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่น่าสนับสนุนเป็นอย่างมาก เพื่อที่จะทำให้ที่นี่เป็นแหล่งเรียนรู้ในการค้นหาปรัชญา และการดำรงชีวิตในปัจจุบัน และความสำคัญ จะเกิดขึ้น ควรให้นักเรียนปัจจุบันเข้ามาเยี่ยมชมพร้อมให้ความรู้ให้พวกเขาเหล่านั้นได้ตระหนักถึงความ เป็นอัสสัมชัญศรีราชา

ดีใจมากที่โรงเรียนให้ความสำคัญจัดทำห้องนี้ขึ้นมา ได้เล่าเรื่องราวสืบสานอัสสัมชัญศรีราชา ได้เห็นภาพเก่าๆ บรรยากาศเก่าๆ ทำให้นึกถึงอดีต ที่เราเคยเข้ามาสัมผัสในโรงเรียนแห่งนี้ ชอบครับ สวยทุกมุมที่จัด ขอขอบคุณที่จัดให้มีห้องนี้ ดูแล้วทำให้ไม่ลืมรากเหง้าของโรงเรียนเรา

ม.มงคล ศรีคง

สัมภาษณ์ครูเกษียณ

ม.दनัย ตรีศาสตร์

ดีใจนะที่เห็นเป็นรูปธรรมออกมา เคยคุยกันมาหลายยุคแล้วไม่เคยทำให้เป็นรูปธรรมอย่างแท้จริงเสียที เคยสร้างห้องมา 2-3 ครั้ง แล้ว แล้วก็ทิ้งผ่านไปหลายครั้งหลายหน พอย้ายของก็สูญหายไปหมด

ปัจจุบันนี้ออกมาสวยงาม ทันสมัยได้สัมผัสแต่ละมุม แต่ละช่วงได้ดูได้อ่านอย่างละเอียดก็จะดีเรื่องราว แต่ถ้าดูผ่านๆ ก็จะไม่ดีเรื่องราว แต่ผมเคยอยู่เคยสัมผัสก็จะดีเรื่องราวละเอียดมากขึ้น ผมชอบเฉลิมกว้างมาก ที่เขียนไว้ว่าฉายรอบปฐมทัศน์ เมื่อ 18 มีนาคม 2503 นั้นหมายถึงโรงเรียนได้นำภาพยนตร์มาฉายครั้งแรก กลางแจ้งเป็นจอผ้านะครับ ไม่ใช่จอเฉลิมกว้างในปัจจุบัน ดีใจและภูมิใจที่โรงเรียนได้จัดทำห้องเกียรติประวัติในลักษณะถาวรสืบไป

มิสกาญจนา สิทธิธรรม

ประทับใจโรงเรียนได้จัดทำห้องนี้ขึ้นมา จะได้เป็นศูนย์รวมของต่างๆ มาอยู่ที่เดียวกัน บุคคลภายนอกจะรู้ว่าโรงเรียนของเรามีของที่มีคุณค่ามากมาย และได้เป็นส่วนหนึ่งของศรีราชา ได้รู้ว่าสมัยก่อนมีสื่ออุปกรณ์ต่างๆ ของเราทันสมัยมากในสมัยนั้น เช่น เครื่องคิดเลข เครื่องเสียง คอมพิวเตอร์ อยากให้ครูและนักเรียนรุ่นใหม่ช่วยกันส่งต่อไปเรื่อยๆ ในวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของเรา

สัมภาษณ์ครู

ม.นิวัฒน์ ชุมอันทร์

ห้องแห่งความภาคภูมิใจ ผมในฐานะ ศิษย์เก่า ผมได้มีโอกาสมีส่วนร่วมเล็กๆ น้อยๆ หาของชิ้นเล็ก ชิ้นน้อย มีของหลายชิ้นที่ทรงคุณค่า คือมรดกของชาติ มรดกโรงเรียน สิ่งที่ยากกล่าวถึงคือ

โล่พระราชทาน เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เสด็จพระราชดำเนิน ทรงเปิดตึกวิศวกรรม โภช ตัวผมเองไล่ตามหาภาพเคลื่อนไหว ในวันเสด็จพระราชดำเนินเมื่อ 40 ปีที่แล้ว ไปค้นหาที่หอภาพยนตร์ (ศาลายา) ไม่พบ จนกระทั่งระหว่างการสัมภาษณ์ภราดาหลุยส์ ซาเนล ที่โรงเรียนอัสสัมชัญ มาสเตอร์ของอัสสัมชัญ บอกว่า ที่สื่อมวลชนคาทอลิกมีภาพเคลื่อนไหว เมื่อครั้งเสด็จอัสสัมชัญศรีราชา ได้ประสานขอคุณพ่ออนุชา ไชยเดช ผู้อำนวยการสื่อมวลชนคาทอลิก ในภาพเคลื่อนไหว พบว่า ในการเสด็จพระราชดำเนินทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานโล่แก่ คณะภราดา ไม่มีใครเคยเห็นว่าโล่หน้าตาเป็นอย่างไร ผมได้หาของมาแสดงโชว์ในห้องเกียรติประวัติได้ พบโล่นี้อยู่ในห้องเก็บของที่ไม่มีใครเข้าไป ที่มงานดีใจที่ได้สิ่งของพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

มิสกนกกาญจน์ นิ่มนุช

ประทับใจในประวัติความเป็นมาของโรงเรียน เคยรู้มาบ้างแต่เมื่อมาดู แล้วได้เห็นภาพได้เห็นของทำให้เข้าใจยิ่งขึ้น สมัยบราเดอร์มาอยู่ใหม่ๆ ในยุคบุกเบิกมีความเป็นมาอย่างไร ภูมิใจในประวัติผลงาน ศิษย์เก่าที่สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน อยากเชิญชวนให้เข้าไปดูแล้วจะได้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ตัวเราเองอยากจะมีส่วนร่วมในการสร้างอนาคตให้กับโรงเรียนต่อไป

มิสลัดดาวรรณ ฮาบรินทร์

ดูแลรู้สึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ ที่เสด็จมาทรงเปิดอาคารต่างๆ ภาคภูมิใจบราเดอร์สมัยก่อนที่ส่งเสริมความเป็นมาของอัสสัมชัญศรีราชามาเป็นเวลานาน เด็กๆ ตื่นเต้นตื่นตาตื่นใจที่ได้เข้ามาดู การดำรงชีวิตของเด็กสมัยก่อนที่ต้องช่วยเหลือตนเอง เป็นประสบการณ์ใหม่ที่ได้เรียนรู้ ได้เห็นอุปกรณ์เครื่องใช้ของจริงที่นักเรียนและบราเดอร์รุ่นเก่าได้ใช้กัน และการดำรงชีวิตของนักเรียนประจำในสมัยก่อน

อยากเชิญชวนให้เข้ามาดูกันเยอะๆ จะได้รับประวัติก่อนจะมาเป็นอัสสัมชัญศรีราชาในวันนี้ ได้ผ่านอะไรมาบ้าง สุขทุกข์ ยากลำบาก คนที่เรียนจบไปได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติมากมาย อยากให้มาเยี่ยมชม อยากจะให้มาทำกำลังใจกัน

เด็กชายสุภกฤษฎี เชฎนาค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5

ผมเข้ามาดูในท้องนี้ เป็นเรื่องใหม่ที่ได้มาเห็น ผมเข้าเรียนตั้งแต่ชั้น ป.1 ไม่เคยเห็นมาก่อนว่าโรงเรียนเราเป็นแบบนี้ แต่เคยรู้จากการอ่าน แต่พอมาดูก็ทำให้รู้ยิ่งขึ้นว่าเป็นแบบนี้ มีมากมาย มันตื่นเต้นมาก ผมชอบมุมพระบารมีปกเกล้ามากที่สุด แสดงว่าโรงเรียนเรามีโอกาสไม่เหมือนโรงเรียนอื่น ที่มีพระมหากษัตริย์และพระองค์อื่นๆ ได้เสด็จมาที่โรงเรียนเรา แสดงถึงโรงเรียนเรามีชื่อเสียง มีคุณภาพ ผมภาคภูมิใจที่ได้มาเรียนโรงเรียนนี้ครับ อยากให้ทุกคนช่วยกันสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียนเรามีคุณภาพมีชื่อเสียง เพื่อให้บุคคลภายนอก ได้รู้จักโรงเรียนเรามากยิ่งขึ้น

สัมภาษณ์นักเรียน

เด็กชายณัฐพัฒน์ พานิชมาท
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5A

ผมชอบพวกของเก่าๆ ได้เห็นว่าสมัยก่อนเขาใช้กันยังไง รู้ประวัติความเป็นมาของอัสสัมชัญศรีราชา ชอบทีวีสมัยก่อนที่อยู่ในห้องนั้น ชอบเครื่องมือสื่อสารต่างๆ ชอบเกือบทุกอย่าง ดูแล้วจะรู้ความเป็นมาของโรงเรียน รู้ว่าสมัยก่อนเขาปลูกสับปะรดไปขายกัน ต่อไปผมจะนำคนในครอบครัวมาเยี่ยมและมาดูที่นี่ครับ

เด็กชายธนกร แจ่มสุวรรณ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5B

รู้สึกภูมิใจที่เป็นนักเรียนอัสสัมชัญศรีราชาที่เขาไปชิงถ้วยรางวัลมาสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน ผมชอบมอเตอร์ไซค์สมัยโบราณในห้องนั้น แปลกใจมากที่พวกบราเดอร์มีปืนไปล่าสัตว์ และให้นักเรียนช่วยกันไปล่าสัตว์ ชอบโต๊ะทรงพระอักษรของสมเด็จพระเทพฯ ผมมาชมเป็นครั้งแรก ชอบมากครับ

เด็กชายณัฐพัชร์ ไตรศุภโชค
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5B

ภูมิใจที่โรงเรียนมีประวัติยาวนาน ภาคภูมิใจโรงเรียนดูที่ถ้วยรางวัลภูมิไอน์ที่นักเรียนไปชิงรางวัลมากมายสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน สมัยก่อนโรงเรียนและนักเรียนยากลำบากมาก่อน แต่ตอนนี้มีชื่อเสียงแผ่ไปทั่วประเทศอยากให้เพื่อนๆ มาดูเป็นความภาคภูมิใจของโรงเรียน

ดร.วิทยา ศรีจันทร์

ศิษย์เก่ารุ่นแรก อสช.278 รุ่นที่นัภัยสงคราม
พร้อมกับภรรยาเตโอฟาน
สูตินารีแพทย์จากแคนาดา

ผมเดินทางจากกรุงเทพฯ มาทางเรือ มาขึ้น
บกที่ท่าเรือเกาะลอย นั่งรถไฟมาที่โรงเรียน ภาพที่
แสดงในห้องนี้ใช้เลยครับ คือสมัยที่ผมเดินทางมาถึง
เรือนนอนก็เป็นหลังคาจาก มาเยี่ยมโรงเรียนครั้งนี้
ทำให้นึกถึงอดีต ภาพเก่าๆ ในห้องนี้ใช้เลย สมัยที่
ผมมาเรียนที่นี่ดูแล้วภาคภูมิใจที่โรงเรียนยังเก็บ
ภาพและของเก่าๆ ไว้ นักเรียนช่วยกันทำสวน
ตากถางเหมือนในรูปนี้เลยครับ ภาพพวกบราเดอร์
ล่าสัตว์ เข้าป่านี้ใช้เลยครับ

สัมภาษณ์ศิษย์เก่า

คุณอารุพงศ์ อินทวงษ์

คิดถึงบรรยากาศเก่าๆ เป็นภูมิความรู้ในอดีตที่เราไม่เคยรู้
ได้ดูของเก่าๆ ทำให้เรารู้ว่าอดีตของโรงเรียนเรามีความเป็นมา
อย่างไร ไม่คิดว่าจะมีห้องนี้เกิดขึ้นเป็นรูปธรรม ไม่คิดว่าจะได้เห็น
ชอบทุกมุมโดยเฉพาะห้องฉายหนัง ผมเป็นเด็กไปกลับวิ่งไปซื้อไอศกรีม
ที่โรงหนังบ่อยๆ แต่ไม่เคยเข้ามาดูเลย ก็ได้เห็นบรรยากาศดีครับ

คุณพงศ์ธัช สุวรรณรัตน์ (ประธานรุ่น)

ดีมากครับสวยงาม มีสิ่งของเก่าๆ เข้ามาแล้วทำให้นึกถึง
บรรยากาศที่เรียนในสมัยนั้น ไม่นึกว่าโรงเรียนได้ผ่านมาเร็วขนาดนี้
ผมชอบมุมที่เป็นรูปภาพเก่าๆ มาก ทำให้นึกถึงบรรยากาศเก่าๆ

คุณบัญชา บุญกั้งวาน

รู้สึกได้ย้อนอดีต เริ่มต้นปลูกสับปะรดจนถึงปัจจุบัน ดูแล้ว
ทำให้นึกถึงอดีตสมัยที่เรียน ผมเข้าเรียนชั้น ม.2-ม.6 เหมือนได้ย้อน
กลับไปสู่ออดีต ชอบมุมสับปะรดมาก มุมมอเตอร์ไซค์ก็ชอบบ่งบอก
อดีตได้ดีมาก

คุณมานะ มานิตเจริญ

ผมเข้าเรียน ม.1 สมัยบราเดอร์วีอาร์ณ์ ทรงเสี้ยงชัย 112A
เข้าไปรู้สึกขนลุกเลยเห็นสับปะรด แก้วเก่าๆ ขนลุกครับ ภูมิใจมาก
ครับ บ้านผมอยู่ปราจีนบุรี ปัจจุบันมาทำงานแถบชลบุรีเลยมาซื้อบ้าน
ที่ศรีราชา ลูกก็มาเรียนที่นี่อยู่ ม.1 กับ ป.1 ประทับใจที่เรียน ACS
ครับ หลังจากจบไปแล้วผ่านมาก็ขับรถเข้ามาในโรงเรียน เล่าให้แฟน
ผมฟังว่าผมอยู่ ตึกนี้ (ตึกอัสสัม) เห็นแก้วตัดผมซึ่งผมก็เคยนั่งตัด
มาแล้ว ภูมิใจที่โรงเรียนจัดทำห้องนี้ดีครับ...ได้ย้อนอดีต

คุณอารุพงศ์ อินทวงษ์ คุณพงศ์ธัช สุวรรณรัตน์ (ประธานรุ่น) คุณบัญชา บุญกั้งวาน คุณมานะ มานิตเจริญ

ศิษย์เก่ารุ่น 4730

นายวรรณ บุญนราช

ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง เขต 15, 16 อดีตนายอำเภอศรีราชา
ห้องเกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชา คือความภาคภูมิใจของ
ชาวศรีราชา คือความภาคภูมิใจของคนไทย

สัมภาษณ์บุคคลภายนอก

คุณสมหวัง พิพัฒน์เสวต

กลุ่มพัฒนาสตรีศรีราชาและกาชาดศรีราชา

ห้องนี้เป็นของที่มีคุณค่า อย่างตะเกียงเจ้าพายุทำให้นึกถึงสมัยเด็กๆ ที่บ้านเป็นร้านค้า ต้องมีตะเกียงแบบนี้ต้องคอยสูบลมก่อนที่จะจุด ชาวบ้านทั่วไปก็จะใช้ตะเกียงน้ำมันก๊าด โทรทัศน์แบบในห้องนี้ราคาแพงมากสมัยก่อน เด็กๆ จะดูโทรทัศน์ ต้องไปดูตามร้านค้าและต้องจ่ายค่าไฟฟ้าให้เขาด้วย

ชอบห้องทิวสนมาก เป็นห้องที่เก็บหนังสือไว้ดูอดีตกันลืมดีมากได้ทบทวนเรื่องเก่าๆ ถึงจะมีกูเกิ้ลก็ตีไม่เท่าหนังสือ กล้องต่างๆ ก็ดีมากเลยได้เห็นการพัฒนาการมาเรื่อยๆ เห็นเครื่องฉายหนังทำให้คิดถึงตอนเด็กๆ ชอบดูหนังกลางแปลง วันนั้นแะมามอบค่าขนมให้นักกีฬาตะกร้อ ได้เห็นพัฒนาการของเด็กบุคลิกลักษณะดีขึ้นกว่าแรกๆ เยอะเลยมีอู่รำขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงเห็นได้อย่างชัดเจน ขอชื่นชมโรงเรียน ที่สนับสนุนเด็กเก่งด้านกีฬาให้ออกาสเด็กที่มีความสามารถเฉพาะทาง

คุณศรีวิไล พรงามจิตจรัส

กลุ่มพัฒนาสตรีศรีราชาและกาชาดศรีราชา

ชอบมุมลับๆ ปรดมากเหมือนของจริงเลย รูปเกาะลอยเก่าก็ชอบ จัดห้องเกียรติประวัติได้ดีมาก สวยงามมีของเก่าที่มีคุณค่ามาก สมุดทะเบียน (ต.2ก.) เก่านี้ต้องใช้ความสามารถในการเขียนของครูสมัยก่อนมากเลย เห็นแล้วทำให้นึกถึงโหนดที่คืนสมัยก่อนใหญ่แบบนี้เลย ดีมากค่ะ ทำให้คนรุ่นหลังได้รู้ได้เห็นของเดิมสมัยก่อนๆ เป็นอย่างไร พัฒนามาเป็นอย่างไร ชอบค่ะ

สัมภาษณ์ผู้ประกอบการ

คุณนัตถรชนก ถาวร

คุณครั้งแรกจากเฟซบุ๊ก แต่พอมาเจอจริงรู้สึกมันซึ้ง สืบประวัติเหมือนจริงมาก อุปกรณ์รุ่นเก่ามารีโนเวทใหม่ สวยลงตัว โชคดีมากที่ได้ดู วางแผนมาดี ลงตัว ละเอียด

คุณครั้งที่ 2 มีความพร้อมสมบูรณ์มากกว่าเก่า ใส่ใจ รายละเอียดของงาน ตั้งใจ ทุ่มเทมาก ขอชื่นชมคณะทำงาน ที่สรรหาสรรค์สร้างสิ่งเหล่านี้ให้คนรุ่นหลังได้ดู หากที่ไหน พร้อมอย่างนี้ไม่ได้แล้ว เชื่อว่าทุกท่านที่เข้ามาดูห้องนี้ ต้องมีความรู้สึกที่ไม่สามารถบรรยายได้ออกมาเป็นคำพูด ต้องมา ดูด้วยตา รู้สึกด้วยใจ ชอบคุณทางโรงเรียนมากที่ให้เกียรติ คุณแม่ ชอบคุณครูทุกท่านกับความตั้งใจสร้างสิ่งดีๆ ให้มี สืบต่อไป

คุณนุชนาฏ สุพัฒน์ผล

เห็นแล้วภูมิใจแทนโรงเรียน ที่มีประวัติอันยาวนาน มีมาหลายยุคหลายสมัย สามารถเป็นแหล่งการเรียนรู้ได้ดี มีหลานอายุ 40 แล้ว ในตอนนั้นก็เคยมาอยู่ประจำที่นี่ ถึง 3 คน จากสุพรรณบุรี ตัวเองก็ไม่คิดว่าจะมาอยู่ศรีราชา บังเอิญแต่งงานมาอยู่ศรีราชา บุตรชายได้มาอยู่ที่นี่ชั้น ป.1B ห้องนี้ทำขึ้นมาแล้วดีมาก ได้รู้ว่ามีความเป็นมาอย่างไร มีศิษย์ เก่ามากมายที่ทำชื่อเสียงให้กับโรงเรียน และรู้ความเป็นมา ของโรงเรียนตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน ชอบมากค่ะ

สัมภาษณ์พนักงาน

คุณสมนึก ยิ่งยืน พนักงานอาวุโส

น่าจะทำตั้งนานแล้วครับ ของบางอย่างได้สูญหายไปก็มาก ย้ายไปย้าย มาจนจำกันไม่ได้ เหลืออยู่ไม่มากนัก ที่มาไว้ในห้องเกียรติประวัติ แต่ก็ดีนะครับ ที่จัดสร้างห้องนี้ขึ้นมา จะได้ให้คนรุ่นหลังๆ ได้ศึกษา ได้รู้ประวัติและได้เห็นคุณค่า ว่าว่าจะมาเป็นโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ได้แบบนี้ไม่ถ่างนะครับ ผมเคยช่วย หมอสายบัวกรอฟิล์มฉายภาพยนตร์ที่เฉลิมกว้าง ตั้งแต่ฉายบนจอผ้า บริเวณ ตึกมงฟอร์ต จำได้ว่าตอนนั้นฉายวันพฤหัสบดี เข้าห้องนี้แล้วทำให้นึกถึงอดีตครับ ภูมิใจมากครับ

คำสั่งโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

ที่ 151/2560

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำห้องเกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชา

เพื่อให้การดำเนินงานจัดทำห้องเกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชาอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายด้านงบประมาณ ด้านบริหารทั่วไป ตามนโยบายการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียน ปีการศึกษา 2559-2561 ข้อที่ 6 และข้อที่ 7 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ดังนี้

ภราดา ดร.อานันท์	ปรีชาวุฒิ	ที่ปรึกษา
ภราดา ดร.ชำนาญ	เหล่ารักผล	ที่ปรึกษา
มิสสุตตา	ไอษฐ์จันทร์ศรี	ประธาน
ม.จักรกฤษณ์	แจ่มจันทร์	รองประธาน
มิสสุพัตรา	ราชกิจ	กรรมการ
มิสศุภสิริ	พิทักษ์สายชล	กรรมการ
ม.คมชาญ	จันทร์ประเสริฐ	กรรมการ
ม.สุภาพ	ชื่นใจ	กรรมการ
มิสสมนึก	สุทธิถวิล	กรรมการ
มิสอุบลรัตน์	ทิวไผ่งาม	กรรมการ
มิสกาญจนา	สิทธิธรรม	กรรมการ
ม.ปรีชา	วรศิลป์	กรรมการ
ม.สมบัติ	โรจนารุณ	กรรมการ
ม.เทียบ	พงษ์ศิริ	กรรมการ
ม.दनัย	ตรีศาสตร์	กรรมการ
ม.นิวัฒน์	ชุมจันทร์	กรรมการ
มิสสุนิสา	อวยพรชัยสกุล	กรรมการ
มิสเนติมา	วงศ์เกตุ	กรรมการและเลขานุการ

สั่ง ณ วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2560

(ภราดา ดร.ชำนาญ เหล่ารักผล)

ผู้อำนวยการ

ทิวสน

ปีที่ 55 ฉบับที่ 238 เดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2561

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. เพื่อเผยแพร่กิจกรรมของโรงเรียน
3. เพื่อเผยแพร่ความรู้ศิลปะและวัฒนธรรม
4. เพื่อสนับสนุนบทกวีการประพันธ์และความคิดเห็นของนักเรียนและครู
5. เพื่อเป็นศูนย์รวมข่าวการเคลื่อนไหวของโรงเรียน ผู้ปกครองและศิษย์เก่า

เจ้าของ : โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

กองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา : ภราดา ดร.ชำนาญ เหล่ารักผล
ภราดากุลชาติ จันทร์โชโต
ภราดาเลอชัย ลวสุต
ภราดาสาอาด สัญญลักษณ์
ภราดาศราวุธ ยุชมภู

กราฟิกดีไซน์เนอร์ :

มิสสุพัทธรา ราชกิจ
ม.คมชาญ จันทร์ประเสริฐ

พิสูจน์อักษร : มิสสมนีก สุทธิถวิล
มิสอุบลรัตน์ ทิวไผ่งาม

ถ่ายภาพ : มิสวรรณวิสา จิตต์บุญ

ประสานงานทั่วไป-จัดส่งสมาชิก :

มิสเนติมา วงษ์เกตุ
มิสลักขณา ตอพล

แจกและจัดเก็บวารสาร :

มิสสุนิสา อวยพรชัยสกุล

สัมภาษณ์ผู้อำนวยการ.....	2
ผู้ออกแบบห้องเกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชา.....	4
มุมห้องเกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชา.....	5
ประมวลภาพการติดตามงานก่อสร้าง.....	14
พิธีเสกห้องเกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชา.....	17
สัมภาษณ์ห้องเกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชา.....	18
คณะกรรมการจัดทำห้องเกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชา.....	25
MLP (Modern Language Program).....	28
ข่าวสารจากฝ่ายนักเรียนประจำ.....	32
ศูนย์การเรียนรู้โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา.....	38
วิทย์กะศิลป์.....	39
อ่านหนังสือเป็นกิจวัตร วิสัยทัศน์จะกว้างไกล.....	40
ข่าวสารห้องสมุด.....	41
บันทึกเด็กหอที่โรงเรียนกลางป่า.....	44
พาช้อป พาชิม อร่อยดีศรีราชา.....	49
“ซาปา” นาชั้นบันไดกลางสายหมอก.....	51
ลู่โฮ วีรบุรุษแห่งเวียดนาม.....	54
พูดจาภาษาไทย.....	56
บอกมาเค้า...เล่าไปสิบ.....	64
ดาวกะพริบ.....	68

พิธีบูชาขอบพระคุณโอกาสวันคล้ายวันเกิด

พิธีบูชาขอบพระคุณโอกาสวันคล้ายวันเกิด ภราดา ดร.ชำนาญ เหล่ารักผล ผู้อำนวยการโรงเรียน ณ โบสถ์ เดล โรซารีโอ โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2560

ผู้อำนวยการ คณะภราดาและตัวแทนคณะครู เข้าค้ำับพระสังฆราช

ภราดาชำนาญ เหล่ารักผล คณะภราดา และตัวแทนคณะครู เข้าค้ำับ พระสังฆราชสิริพงษ์ จรัสศรี มุขนายกแห่งสังฆมณฑลจันทบุรี พระสังฆราชเทียนชัย สมานจิต พระสังฆราชกิตติคุณแห่งสังฆมณฑลจันทบุรี คุณพ่อยอด เสนารักษ์ อุปสังฆราชแห่งสังฆมณฑลจันทบุรี เนื่องในโอกาสวันคริสตสมภพและวันขึ้นปีใหม่ ในวันอังคารที่ 19 ธันวาคม 2560 ณ บ้านพักพระสงฆ์ สังฆมณฑลจันทบุรี

New Apple iMacs for the Modern Language Program

The Modern Language Program of Assumption College Sriracha is proud to announce the purchase of 31 new Apple iMac desktop computers for the MLP ICT computer laboratory.

The new computers will help the students gain useful experience in using commercial software products such as Photoshop, Pages, Numbers and Keynote though Apple's new High Sierra operating system (Mac OS 10.13). The iMacs come with a 21-inch screen, an Intel Core i5 2.3 GHz processor, 1TB of HDD storage and also wireless mice and keyboards. These computers are an excellent addition to the Modern Language Program and will promote the use and understanding of computers to the students.

Cambridge English Exams

On the 15th and 16th of November students from MLP participated in the annual Cambridge examinations. Students from Grade 2, 4, and 6 took the Starters, Movers and Flyers exams and students from Grade 8 and Grade 9 took the KET and PET exams respectively.

Cambridge English Qualifications are in-depth exams that make learning English enjoyable, effective and rewarding. Cambridge English Exams are based on real-life situations, helping learners to develop the same skills they need to communicate and thrive outside the classroom.

These exams require a speaking and analytical component for the Prathom students, and a listening, reading and writing component for the Mathayom students. In addition, for the KET and PET students, there is a speaking (conversation) segment. The exams are conducted by teachers from Assumption College Sriracha who have been fully trained by Cambridge University in the strict requirements for examining the students.

These exams give the parents, the school and the students an indication of their English skills within the international testing system of Cambridge University. All of the examiners expressed the view that the standard was extremely high this year. The examiners and the school all wish the students the best of luck as we eagerly await the results.

SEAMO Test

On Saturday 18th of November, 2017, 26 students from the Modern Language Program took the very challenging SEAMO (Southeast Asian Mathematical Olympiad) test in the Learning Centre at Assumption College Sriracha. Southeast Asian Mathematics Olympiad (SEAMO) was introduced in 2016, catering to students from ages 7 to 18 years. SEAMO will provide feedback and enrichment to schools and students of all standards. Students are asked to solve 25 problems in 90 minutes.

The students had to take the test in the English language. The students were separated in 3 groups. Grade 1 & 2 students had to take the level A test, grades 3 & 4 the level B test and grades 5 & 6 took the level C test. Each student was given 1 hour and 30 minutes to complete it. The results will be announced in the beginning of January, 2018.

MLP Family Trip 2017

The first MLP family trip was a great success. In the early morning of the 2nd of December, 50 families and all Thai and foreign teachers gathered at Saint Gabriel Building. After having breakfast, the brother director held an opening speech and everyone left the school at about 8 o'clock. All of the foreign teachers went directly to the resort to prepare for the afternoon activities. A group of Thai teachers went together with the parents and students to donate goods and money at a Christian foundation for blind people. Most of the families arrived at the resort at 12.30 where they had lunch first. Afterwards, the parents and students were divided in six teams and each team went to their assigned station to participate in outdoor activities like the balloon relay, dizzy football, blind obstacle race, frisbee golf, tug of war and cup challenge. Everyone greatly enjoyed these competitive but fun and entertaining games. In the late afternoon, most students enjoyed their free time in the swimming pool. At six o'clock everyone gathered for the Harry Potter based "MLP Magical Night Party". The evening started with live music from our school band. Brother Anan officially opened the evening afterwards with a short speech. Afterwards, some of our Thai and foreign teachers performed spectacular acts to the amusement of all the spectators. The evening also included an exciting bingo game and plenty of games specifically designed to entertain the students. The highlight of the evening was when the legendary "Maya" entered the venue. He joined the school band for several live performances and also sang some of his own classic songs while walking around and mingling with the crowd. Awards were given for best costume and best decorated car and the evening ended with some parents, teachers and students performing live songs on the stage. On the second day, we all had breakfast together. Group pictures were taken afterwards around the swimming pool and everyone was free to either go back home or continue their trip elsewhere from here. All teachers and participants greatly enjoyed themselves. We hope to see everyone again next year for this special event where students, parents and teachers can spend valuable time together outside of the regular school environment.

MLP Family Trip 2017

On the 2nd and 3rd of December, teachers and 50 families went on the “MLP Family Trip 2017”. The parents and students stopped along the way at CFBT (Christian Foundation for Blind in Thailand) to donate goods and money. In the afternoon, everyone participated in fun outdoor activities which were organized by the teachers. In the evening, a Harry Potter based “MLP Magical Night Party” was organized. The evening included live music, acts from the Thai and foreign teachers and plenty of games and activities specifically designed to entertain the students. All teachers and participants greatly enjoyed themselves. We hope to see everyone again next year for this special event where students, parents and teachers can spend valuable time together outside of the regular school environment.

การแข่งขันกีฬานักเรียนโรงเรียนเอกชนอำเภศรีราชา ครั้งที่ 16 ปีการศึกษา 2560

บรรยากาศของขบวนพาเหรด - พิธีเปิด และการแข่งขันกีฬา ในงานกีฬานักเรียนโรงเรียนเอกชนอำเภศรีราชา ครั้งที่ 16 ปีการศึกษา 2560 โดยจัดขึ้นตั้งแต่วันที่ 7 - 8 ธันวาคม 2560 ณ สนามสิรินธร โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

ข่าวสารจาก ฝ่ายนักเรียนประจำ

ขอต้อนรับนักเรียนประจำทุกคนเข้าที่พัก หลังจากที่นักเรียนมีความสุข สนุกสนานและพักผ่อนกับครอบครัวในช่วงเวลาแห่งการมอบความสุขให้แก่กันและกัน ในเทศกาลคริสต์มาสและวันขึ้นปีใหม่ พ.ศ.2561 ก่อนที่นักเรียนประจำจะกลับบ้านทางโรงเรียนได้จัดงานเปิดไฟต้นคริสต์มาสและงานเลี้ยงฉลองคริสต์มาสให้กับนักเรียนประจำเพื่อสร้างความสุข สนุกสนานร่วมกัน และสร้างความรักความสามัคคี โดยจัดงานวันที่ 14 ธันวาคม 2560 ที่ผ่านมา

ทางโรงเรียนได้รับการสนับสนุนจากท่านผู้ปกครองนักเรียนประจำ และคณะกรรมการหอพักโดยการสนับสนุนเงินเพื่อซื้อของขวัญ จำนวน 79,500 บาท และมอบของขวัญจับสลาก จำนวน 27 ชิ้น เพื่อให้นักเรียนได้รับความสนุกสนานมากขึ้น ซึ่งทางโรงเรียนรู้สึกซาบซึ้งในน้ำใจอันดีของท่านผู้ปกครอง และคณะกรรมการหอพักที่ให้ความร่วมมือในครั้งนี้ ขอขอบคุณและขอให้แม่พระอัสสัมชัญอวยพระพรทุกๆ ท่าน ให้มีความสุขตลอดปีใหม่นี้

บรรยากาศหลังจากกิจกรรมเปิดไฟต้นคริสต์มาสแล้ว เริ่มรับประทานอาหารโต๊ะจีน บนเวทีก็เริ่มด้วยการแลกของขวัญ ซึ่งประกอบไปด้วยรางวัลใหญ่ รางวัลย่อยต่างๆ แล้วแต่โชคของนักเรียนแต่ละคน สลับกับการเล่นเกมต่างๆ ที่สนุกสนานและมีของขวัญมากมายจนอยู่ไม่ติดที่นั่งกันเลย และอีกทั้งมีการประกวดแฟนซีที่เน้นด้านความคิดสร้างสรรค์ จนเรียกเสียงหัวเราะได้เป็นอย่างดี ที่ขาดไม่ได้คือการประกวดการแสดงของหอพักหญิงเพื่อประชาสัมพันธ์ความสามารถและความคิดสร้างสรรค์กัน สร้างความสนุกสนานให้กับผู้ร่วมงานได้เป็นอย่างดี และแล้วเวลาที่รอคอยก็มาถึง คือ การจับสลากลุ้นรางวัลใหญ่ จำนวน 53 รางวัล มีนาฬิกา G-Shock จากท่านผู้ปกครองนายหน้บปีวิช อมรสิงหเวช เป็นผู้สนับสนุนรางวัลจากคณะกรรมการหอพัก และรถจักรยานจำนวน 5 คัน ขอแสดงความยินดีกับนักเรียนที่ได้รับรางวัลใหญ่ๆ ซึ่งในปีของของขวัญของรางวัลจุใจกันเลยทีเดียว

สำหรับปีการศึกษาหน้า ฝ่ายนักเรียนประจำต้องขอขอบคุณผู้ปกครองและนักเรียนประจำที่ให้ความร่วมมือด้วยดีเสมอมา ขอส่งความรัก ความสุข และความปรารถนาดีมายังผู้ปกครองที่เคารพรักทุกท่านและพบกันใหม่ในปีการศึกษาหน้า

กรีฑาสีอนุบาล ครั้งที่ 26 ปีการศึกษา 2560

การแข่งขันกรีฑาสีอนุบาล ครั้งที่ 26 ปีการศึกษา 2560 และพิธีเปิดการแข่งขัน โดยภรดาสะอาด สัตยกุลักษณ์ ที่ปรึกษาแผนกปฐมวัย เป็นประธานพิธี ในวันเสาร์ที่ 16 ธันวาคม 2560 เวลา 14.00 น. ณ อาคารยอห์น แมรี่ โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

การแสดงคอนเสิร์ตศูนย์ดนตรี ปีการศึกษา 2560

นายพงษ์สวัสดิ์ รัตนะเหลี่ยม นายกสมาคมผู้ปกครองและครูฯ เป็นประธานเปิดกิจกรรมการแสดงคอนเสิร์ตศูนย์ดนตรีโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ประจำปีการศึกษา 2560 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งความสามารถทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ หลีกเลียงสิ่งเสพติดและอบายมุข การแสดงในช่วงแรกเป็นการน้อมรำลึกถึงพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช โดยนำบทเพลงพระราชนิพนธ์บรรเลง 2 บทเพลง ช่วงที่สองเป็นการดำเนินเรื่องย้อนไปเมื่อครั้งสมัยเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 เริ่มก่อร่างสร้างโรงเรียนจนถึงยุคปัจจุบัน และสุดท้ายเป็นการแสดงวงสตริงของนักเรียน เมื่อวันที่ 13 - 14 ธันวาคม 2560 ณ หอประชุมหุบลีย์ ซาแนล อาคารวัชรสมโภช

ศูนย์การเรียนรู้โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

โดย มิสวิจิตรา แจ่มกระจ่าง

ศูนย์การเรียนรู้ขอแนะนำ **หอยเชอร์รี่** ชื่อเรียกอื่นๆ หอยโข่ง อเมริกาใต้ หรือหอยเป่าฮือน้ำจืด ในประเทศไทยนำเข้ามา ครั้งแรกจากประเทศญี่ปุ่นและได้หวนปัจจุบันมีการเพิ่มจำนวน และแพร่ระบาดในเกือบทุกพื้นที่ของไทยจัดเป็นหอยน้ำจืดที่เป็น ศัตรูต้นข้าวที่สำคัญ ในแต่ละปีหอยเชอร์รี่จะทำลายกอข้าวของ เกษตรกรในหลายพื้นที่เสียหายเป็นอย่างมากซึ่งการกำจัดและ ป้องกันทำ ได้อย่างไม่ทั่วถึง เนื่องจากหอยชนิดนี้มีกรวางไข่ และ ขยายพันธุ์ได้อย่างรวดเร็ว และจำนวนมาก

- ชื่อวิทยาศาสตร์** : Pomacea canaliculata
- ชื่อวงศ์** : AMPULLARIIDAE
- ชื่อสามัญ** : Golden Apple Snail
- ถิ่นกำเนิด** : ทวีปอเมริกาใต้

ลักษณะ หอยเชอร์รี่แบ่งได้ 2 พวก คือ พวกที่มีเปลือก สีเหลืองปนน้ำตาล เนื้อและหนวดสีเหลือง และพวกมีเปลือก สีเขียวเข้มปนดำ และมีสีดำจางๆ พาดตามความยาว เนื้อและ หนวดสีน้ำตาลอ่อน หอยเชอร์รี่เจริญเติบโตและขยายพันธุ์ได้อย่าง รวดเร็ว ลูกหอยอายุเพียง 2-3 เดือน จะจับคู่ผสมพันธุ์ได้ ตลอดเวลา หลังจากผสมพันธุ์ได้ 1-2 วัน ตัวเมียจะวางไข่ในเวลา กลางคืน โดยคลานไปวางไข่ตามที่แห้งเหนือน้ำ เช่น ตามกิ่งไม้ ต้นหญ้าริมน้ำ โคนต้นไม้ริมน้ำ ช้างๆ คันนา และตามต้นข้าว ในนาไข่มีสีชมพูเกาะติดกันเป็นกลุ่มยาว 2-3 นิ้ว แต่ละกลุ่ม ประกอบด้วยไข่เป็นฟองเล็กๆ เรียงตัวเป็นระเบียบสวยงาม ประมาณ 388 - 3,000 ฟอง ไข่จะฟักออกเป็นตัวหอยภายใน 7-12 วัน หลังวางไข่

ประโยชน์หอยเชอร์รี่

1. นำมาประกอบอาหารได้หลายประเภท เช่น ลาบหอย เชอร์รี่ แกงอ่อมหอยเชอร์รี่ ผัดเผ็ดหอยเชอร์รี่ ใส่ส้มตำ เป็นต้น ทั้งนี้ การนำหอยเชอร์รี่มาประกอบอาหารจำเป็นต้องเอาตาหอยออก เสียก่อนหลังจากการต้มน้ำเดือดเนื่องจากตาหอยมีสารทำให้เกิด อាកาโรมินเมา และอาเจียนได้

ศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จัดกิจกรรมเพื่อบูรณาการเรียนการสอน

ศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับครูและนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น จัดกิจกรรมเพื่อบูรณาการเรียนการสอน

2. การทำปุ๋ยหมัก ด้วยการนำหอยเชอร์รี่มาบดทุบ และหมัก ร่วมกับปุ๋ยหมักหรือหมักร่วมกับพืชชนิดต่างๆ
3. การทำน้ำหมักชีวภาพ ด้วยการนำเนื้อหอยด้านในหมัก ร่วมกับเศษอาหาร และสารเร่ง พด. 6
4. นำมาเป็นอาหารสัตว์ให้แก่ เป็ด ไก่ สุนัข เป็นต้น

หากผู้ปกครองและท่านใดสนใจลงแวะเวียนมาศึกษาเพิ่มเติมได้ที่ศูนย์การเรียนรู้ จะเห็นว่าด้านหลังโรงเรียนมีสวนผักต่างๆ มากมาย ให้ทุกท่านที่สนใจได้ศึกษา

สามารถติดต่อข้อมูลข่าวสารที่
ศูนย์การเรียนรู้โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

วิทย์กะศิลป์ 7154

กาลเวลา หมุนเปลี่ยน เวียนไว้มาก
เป็นวิบาก มีอาจ หลบแข็งขึ้น
เพล่าเข้า เย็นย่ำ เป็นคำตื้น
ถูกพระกาฬ กินกลืน ไม่ยืนยง

การได้อยู่ ร่วมรุ่น เป็นวาสนา
บุญนำพา ทุกข์สุข สมประสงค์
ฝึกกิจกรรม ประสบการณ์ สำนึกเจตจำนง
สำเร็จลง สมถวิล จินตนา

ตลอดสาม ปีก่อร่าง สร้างสม
เรียนอบรม ผสมผสาน ศาสตร์ภาษา
วิทย์-อังกฤษ ลิขิตไว้เป็นตำรา
มุ่งพัฒนา ฝึกฝน จนชำนาญ

มอหก รุ่นเด็ด “เจ็ดหนึ่งห้าสี่”
เป็นลูกดี มีค่า มหาศาล
เป็นศิษย์ดี ศรีสง่า ปัญญาถาวร
ครูอาจารย์ ชมชอบ ประทับใจ

ทำความดี ย่อมได้ดี มีผลเลิศ
สิ่งประเสริฐ นำทนน บุญส่งให้
เอาชนะ อุปสรรค ทนท่ามกลาง
สุขสดใส ระวังร้อน ทุกคืนวัน

ต้องจากกัน วันนี้ ต้องลาก่อน
จำจากจร ท่ามกลาง ไม่เทห็น
วันหนึ่งภาย ภาคหน้า มาพบกัน
ความรักเธอ กับฉัน นั้นเหมือนเดิม

ความจำเป็น ต้องไกล ทั้งใจรัก
ทนฝืนใจ สักพัก รักคงเพิ่ม
จากครั้งนี้ เพราะภาระ ต้องต่อเติม
หวังพูนเพิ่ม ปริญญา คราเจอกัน

สุดท้ายนี้ “ครู” ขอ อวยพรให้
คุณพระช่วย อวยชัย ให้สุขสันต์
อำนวยการ ให้โชคดี ชื่นฉวีวัน
ประสบสุข...พบสวรรค์ ท่วมเทอญ

อ่านหนังสือเป็นกิจวัตร...
วิสัยทัศน์จะกว้างไกล

ACS_Library

Digital Playbook

นิทานเสียงแสนสนุก ชุด มหาราช

หนังสือ ชุด มหาราช

ของสำนักพิมพ์สกายบุ๊กส์ ให้สาระสำคัญเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์หลายพระองค์ที่ทรงประกอบพระราชกรณียกิจ อันเป็นคุณประโยชน์ต่อแผ่นดินอย่างยิ่งใหญ่ มีภาพการ์ตูนประกอบสวยงาม เพื่อให้อ่านง่ายและเพลิดเพลิน เป็นแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเองให้กล้าหาญและมีคุณธรรม ประพฤติตนตามรอยวีรบุรุษนำสิ่งดีๆ ที่ได้จากการอ่านไปปฏิบัติให้เกิดผลดีงานแก่สังคมต่อไป

นอกจากการอ่านเนื้อเรื่องในเล่มแล้ว สแกนคิวอาร์โค้ดที่หน้าปกแล้วฟังเสียงเล่านิทานแทนการอ่านได้ด้วย และเมื่อฟังนิทานจบแล้วยังสามารถเล่นเกม “Quiz ประลองความรู้” หรือ ดาวนิโหดแบบทดสอบเป็น PDF มาทำก็ได้

สนใจหนังสือชุดนี้สามารถยืมได้ที่ห้องสมุดค่ะ

ข่าวสารห้องสมุด
ACS-Library

จากห้องสมุด สู่ ห้องเกียรติประวัติ

ห้องสมุด อาคารวัชรสมโภช ห้องสมุดเก่าแก่อุ้ยู่กับโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชามานานครบ 40 ปี ในปี พ.ศ. 2559 จากเมื่อครั้งที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร พร้อมด้วยสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดตึกวัชรสมโภช เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2519 และทอดพระเนตรนิทรรศการผลการดำเนินงานของคณะภราดาเซนต์คาเบรียลในประเทศไทย ซึ่งจัดแสดงไว้ในห้องสมุดด้วย

ปัจจุบันห้องสมุดได้ย้ายไปอยู่ที่ชั้น 2 อาคารศักดาภิจเจริญแล้ว ศิษย์เก่าที่คิดถึง ถิ่นเก่า บรรยากาศเก่าๆ ก็เชิญแวะมา “ห้องสมุดเก่า” ที่ได้ปรับเปลี่ยนให้เป็น “ห้องเกียรติประวัติ” เพื่อเป็นเกียรติประวัติของโรงเรียน และสร้างความภาคภูมิใจให้กับลูกศิษย์ทุกรุ่น ซึ่งภายในมีการจัดแสดงประวัติความเป็นมาของโรงเรียน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ข้าวของเครื่องใช้ อุปกรณ์การศึกษา มุมแสดงโชว์ถ้วยรางวัลเกียรติยศ ความภาคภูมิใจ ในรายการต่างๆ รวมทั้งจำลองสถานที่ในอดีตที่มีเรื่องเล่าประวัติศาสตร์อยู่คู่กับโรงเรียนด้วย

ผู้ที่สนใจสามารถเยี่ยมชม “ห้องเกียรติประวัติ” ได้โดยการติดต่อกับทางโรงเรียนในวันและเวลาราชการ

เทศกาลคริสต์มาสนักเรียน

ฝ่ายกิจการนักเรียน จัดกิจกรรมพิธีอวยพระ วันคริสต์มาสและวันขึ้นปีใหม่ 2561 วันที่ 22 ธันวาคม 2560 ณ อาคารยอห์น แมรี บรรยากาศการเฉลิมฉลองเทศกาลคริสต์มาสของนักเรียน การจัดซุ้มบริการนักเรียน กิจกรรมอาหาร เครื่องดื่ม ซุ้มเกม เช่น ซุ้มสอยดาว บิงโก ตักไข่ โยนห่วง เกมเตะบอล ประกวดสาวคริสต์มาส

บันทึกเด็กหอที่โรงเรียนกลางป่า

ตอนราดหน้านายบุญในต้นวันนั้น

“ใครจะเอาอะไร สักๆ มา ผมจะได้จัด เร็วๆ หน่อย จะสองทุ่มครึ่งแล้ว” ไอ้ต้องพูดราวกระซิบ รับออเดอร์ เพราะกลัวมาสเตอร์จะได้ยิน ตอนที่ใกล้จะเลิกสแตอด้ (เด็กนร. จะเรียกช่วงเวลาที่ทำหนังสือ และทำการบ้านตอนค่ำก่อนขึ้นนอนว่า สแตอด้ มาจากคำว่า Study ที่แปลว่า...ศึกษา)

“ของกูเส้นใหญ่หนึ่งถุง เอาตั้งค้ไป...ต้อง” ไอ้เฉยบอกพลาบส่งแบงค์ยี่สิบให้หนึ่งใบ “ทอนมาด้วยนะ กูไม่เอา โอเลี้ยง” ไอ้เฉยส่ายหัวอีกทีตอนไอ้ต้องรับแบงค์ยี่สิบไป

“ของกู...ไอ้ต้อง ราดหน้าเส้นใหญ่หนึ่ง ผัดซีอิ๊วอีกหนึ่งเอาตั้งค้ไป” ไอ้อ้อเอาบ้าง ส่งตั้งค้ให้ไอ้ต้องไปยี่สิบบาท

“ไอ้ต้อง...ของกูราดหน้าเส้นใหญ่กับโอเลี้ยงถุงนึง” ไอ้เที่ยงสั่งบ้าง ส่งตั้งค้ให้น้องชายตัวเองไปยี่สิบบาท

“ของกูเอาเหมือนเดิม...ไอ้ต้อง บอกไอ้เตี้ยมัน” เสียสั่งบ้าง จากนั้นก็เพื่อน้องๆ และคนอื่นๆ ที่สั่งให้ต้องมันจดลงบนเศษกระดาษสมุดที่ฉีกเอามาจากหน้ากลางของสมุดทำการบ้าน

“ไม่มีใครสั่งเพิ่มอีกแล้วนะ เตี้ยกับแป๊ะอ้วนมันจะได้ออกไปซื้อตามที่ต้องจกดอะ” ต้องเงยหน้าขึ้นมาพูดเบาๆ หลังจกที่จกดออเดอร์เสร็จ

“ไอ้ต้อง...ของกูด้วย เส้นใหญ่กับเป็บซี่หนึ่งถุง”...ไอ้อ้อย เพื่อนร่วมชั้นเดียวกันกับต้อง วิ่งกระหืดกระหอบมาจากห้องน้ำ รีบสั่งให้จกดแล้วไอ้ต้องจะปิดรับออเดอร์

“เฮ้ย เบาๆ สิ เตว...มัดเซอได้ยีนว่าเราทำอะไรกัน ไอ้ห้าอ้อย” ต้องขมวดคิ้วพลาบบ่นระปอดกระแปดเบาๆ

“กูขอโทษ ลืมตัวไป อออิ” ไอ้อ้อยยิ้มกะเรียกระราด พร้อมส่งเงินให้ต้องมันไป

กริ่งงงงงงงงงงงง เสียงสัญญาณเล็กเข้าสแตตต์ตั้งขึ้นแล้ว มาสเซอร์ชาตรีที่นั่งเขียนต้นฉบับให้กับด้วย'ตูนก็ลุกขึ้นจากโต๊ะทำงานชั่วคราวในห้องสแตตต์เดินออกจากห้องไปที่บ้านหลังใหญ่ที่เป็นเรือนนอนหลักของเด็กส่วนใหญ่ด้วย แบบไม่ได้สนใจว่าพวกเราจะทำอะไร มีแค่เหลียวมองมาเหล่เฮียพร้อมทำหนดกระดิกเล็กน้อย

“เตี้ย นี่ตั้งค์และใบสั่งก้วยเตี้ยว” ไอ้ต้องบอกกับไอ้เตี้ยพร้อมส่งเงินและเศษกระดาษที่จดให้ ตอนที่ขึ้นไปบนห้องนอนกันเรียบร้อยแล้ว

“เออ...ดี ไอ้แป๊ะอ้วน มึงเสร็จแล้วยัง พร้อมยัง” เตี้ยหันไปพูดกับแป๊ะอ้วนที่เตียงนอนอยู่ติดกัน

“จะเสร็จแล้ว อีกแป็บนึง พอพี่ยุทธมันดับไฟ เราก้อออกไปกันได้เลย” แป๊ะอ้วนตอบเตี้ยในขณะที่ทำเตียงนอนให้ดูเหมือนมีคนนอนคลุมโปงอยู่ เพื่อตบตาไม่ให้มาสเซอร์รู้พร้อมเตรียมจะออกไปข้างนอกหอพักตรงหน้าต่างด้านที่เตียงนอนเฮียตั้งอยู่ติดกับหอมาสเซอร์สมบัติ เพราะตรงจุดนี้ มันสะดวกในการปีนลงแล้วย่องออกไปที่หน้าถนเพื่อเรียกสามล้อเครื่องคันที่นัดกันเอาไว้เพื่อไปซื้อราตหน้านายบุญในตุ๊ตลลาดเอามาแอบกินกันในหอไม่ให้มาสเซอร์รู้

“เจ้าเล็ก”...เสียงมาสเซอร์ชาตรีตั้งขึ้นก่อนที่จะมีการปิดไฟเพื่อเข้านอน

“คร้าบบบมดเชอ” เฮียตอบสวนมาสเซอร์ไป เพราะมาสเซอร์จะเช็คความเรียบร้อยของเด็กนักเรียนในหอ ด้วยการเรียกชื่อเฮียเพียงคนเดียว มาสเซอร์แกเข้าใจเองนะว่า เฮียอยู่คนหนึ่งที่เหลือต้องอยู่ครบทั้งหมดไม่มีใครหายไป ซึ่ง...มาสเซอร์นั้นคิดผิดไปซะแล้ว

“แ๊ะ”... เสียงยุทธปิดสวิตซ์ไฟกลางห้อง ไฟมีดับทันที ประจวบกับพอดีเป็นคืนเดือนมืด ไอ้เตี้ยกับไอ้แป๊ะอ้วนอาศัยแสงสว่างเล็กน้อยจากหอมาสเซอร์สมบัติที่ยังไม่ได้ปิดไฟดับหมดเหมือนหอพักเรา ค่อยๆ ปีนออกไปตรงหน้าต่างปลายเตียงของเฮีย กลืนหายใจกับความสลัวแบบเงิบกริบปานแมวขโมยที่ย่องจะขโมยข้าวของในยามที่เจ้าของบ้านผลอหลับ

“ตั้งต่อง... ผู้ที่มีรายชื่อต่อไปนี้ให้มาพบอธิการที่ตึกอำนวยการเดี๋ยวนี 1... 2... 3... ฯลฯ”เสียงประกาศของทางโรงเรียนดังขึ้นหลังจากเคารพธงชาติและสวดมนต์เสร็จเรียบร้อยแล้ว

“อีกแล้วหรอ อะไรอีกะเนี่ย” เฮียคิดในใจ พร้อมเดินออกจากแถวไปสมทบกับเพื่อนที่โดนประกาศชื่อ มีไอ้เตี้ย ไอ้เฉย และรุ่นพี่ม.ศ.5อีก 2 คน คือพี่ลิงและพี่นก พร้อมกับคุยกันเบาๆ ถึงสาเหตุว่าทำไมถึงโดนเรียกไปพบอธิการพร้อมกันถึง 5 คน พลางเดินไปที่ตึกอำนวยการที่อยู่หน้าโรงเรียนแบบงงๆ ด้วยกันทั้ง 5 คน

“เรื่องเราแอบสูบบุหรี่ที่ร้านพินหรือปาววะ โดนโกนหัวแน่เลย” ไอ้เฉยกระวนกระวายเอ่ยขึ้นมาก่อน

“ไม่หรอกมั้ง ถ้าเป็นอย่างนั้น ก้อต้องมีไอ้อ้อและคนอื่นด้วยสิวะ ที่แอบสูบบุหรี่กับเราที่ร้านพินพอะ” ไอ้เตี้ยเอ่ยปากขึ้นมา มั่ง ในขณะที่พี่ลิงกับพี่นกที่เดินตามไปเงิบๆ โดยมีเฮียเดินครุ่นคิดถึงวิธีการจะรับมือสถานการณ์อย่างไร พลางเอ่ยขึ้นว่า” เตว... พวกมึงอยู่เฉยๆ กูตอบกับบราเตอร์เอง ไม่ว่าจะเกิดเรื่องอะไร” แอบยิ้มในใจแบบเหี้ยมๆ ด้วย

“พวกแกทั้งห้าคนแอบไปสูบบุหรี่ที่ร้านค้าหน้าโรงเรียนไข่มั้ย รับสารภาพมาซะดีดี” เสียงท่านอธิการ บราเตอร์เลโอ แคนขึ้นหลังจากที่พวกเรา 5 คนมาถึงที่ตึกอำนวยการแล้วเข้าไปยืนเรียงแถวหน้ากระดานในห้องทำงานของแก

“ปาว...ครับ พวกผมไม่ได้สูบ ปะเด้อไปฟังใครมาละครับ มีใครเห็นแล้วมาฟ้องปะเด้อหรือครับว่าพวกผมแอบสูบบุหรี่” เฮียสวนอธิการทันที เพราะคาดเอาไว้ว่าต้องเกิดเรื่องอย่างนี้ เพียงแต่ไม่แน่ใจว่าใครเป็นคนแจ้งให้อธิการรู้ และไม่ใช่ว่าจับได้คาหนังคาเขา ไม่มีหลักฐาน เลยทำให้เฮียทำใจดีสู้เสือ เอ๊ย...สูบบราเตอร์เลโอ อีกอย่างเมื่อวาน เฮียแอบเห็นว่า บราเตอร์เลโอเรียกไอ้หงอก เด็กนักเรียนรุ่นเดียวกับไอ้เตี้ยไอ้อ้อ ขึ้นรถยนต์คันเล็กๆ สีฟ้าที่บราเตอร์แก็งจะขับออกตรวจตามตึกเรียนต่างๆ ที่อยู่ในอาณาเขตรั้วของโรงเรียนที่กว้างขวางกว่า500ไร่ เพียงแต่เฮียไม่รู้ว่่าอธิการเรียกไอ้หงอกมันขึ้นรถไปทำไมเท่านั้นเอง

“บราเตอร์รู้ก้อแล้วกัน ว่าไง แอบสูบบุหรี่กันไข่มั้ย” อธิการเกทับเฮียอีกตอก

จับแล้วไป เทียนี่จับโกหกพวกแกไม่ได้ แต่อย่าให้จับได้ละกัน โดยเฉพาะแก...เจ้าเล็ก

“ป่าวจริงๆ ครับ พวกผมไม่เคยคิดที่จะสูบบุหรี่ บุหรี่เป็น
สิ่งไม่ดีและเป็นข้อห้ามหนักของทางโรงเรียน” เฮียตอบอย่างมั่นใจ
เล็กน้อย ว่าอธิการเอาผิดอะไรพวกเฮียไม่ได้แน่ๆ ด้วยไม่มี
หลักฐานอันเป็นประจักษ์พยานและเผชิญเฮียแอบเห็นเศษ

กระดาษที่มีรายชื่อพวกเฮีย 5 คนบนโต๊ะทำงานของบราเดอร์เลโอ
“พวกแกสูบนั่นนั่น นี่ดูรายชื่อนี้ซะ พวกแกไปเซ็นชื่อ
บนกระดานดำที่ร้านค้า พวกแกต้องแอบสูบบุหรี่ที่ร้านค้านั้น
นั่นนั่น” อธิการยิ้มอย่างผู้ชนะ ที่โชว์หลักฐานเอาผิดพวกเรา 5
คนได้ “ชั้นจะแบดโน้ตเก้าพวกแกทั้งห้าคนและลงโทษด้วย
การโกนหัว เขียนที่ได้ตักเรียนต่อหน้านักเรียนทั้งหมดคนละหกที”
บราเดอร์ส่ำทับบถลงโทษไม่ฟังเสียว่าพวกเรายอมรับหรือไม่
“ผมไม่ยอมครับ” พี่ลิ่งที่เจียมมาตลอดเอ่ยปากขึ้นมาบ้าง
“ผมก็อไม่ยอม” พี่นกเอ่ยบ้าง “ถ้าไม่มีหลักฐานแล้วสรุปแบบนี้
ผมขอลาออก เพราะไม่เป็นธรรม” เอาละสิ พี่นกมันเอ่ยปากอีก
แบบยื่นคำขาด

“อย่างนั้นรี พวกเธอจะเอาอย่างนั้นไซ้มัย เตว...บราเดอร์
จะเรียกมาสเซอร์ชาตรีมา เพราะ 3 คนในพวกเธออยู่หอพัก
ของแก” อธิการคำรามอย่างโกรธแค้นที่พวกเราไม่ยอมรับผิด

หลังจากที่มาสเซอร์ชาตรีมาถึงตึกอำนวยการตามที่อธิการ
ได้เรียกมาเพื่อจัดการเรื่องราวให้เรียบร้อย ก็ได้บทสรุปออกมาว่า
ลงโทษด้วยการเขียนใต้ตึกคนละ 8 ที โดยไม่ต้องแบดโน้ต 9 และ
โกนหัว เพราะหลักฐานพยานไม่ชัดเจน การที่ไอ้หอกไปจด
รายชื่อคนที่เซ็นชื่อของที่ร้านพื้มานพนั้น ไม่สามารถยืนยันได้ว่า
ทั้ง 5 คนสูบบุหรี่ อาจจะมีที่สูบก็ได้ พิพากษา เอ๊ย...ตัดสินเอา
ตามที่ว่า ยกผลประโยชน์ให้จำเลย เอ๊ย...ไม่ใช่ เอาเป็นว่าตามที่
มาสเซอร์ชาตรีแกเคลียร์ให้พวกเราทั้ง 5 คน ซึ่งพวกเราก็กินยอม
ตามนี้ แต่เฮียไม่ยอมให้บันทึกประวัติว่าสูบบุหรี่เพิ่มด้วยเท่านั้น
เป็นการยืนยันความบริสุทธิ์ของพวกเรา เพราะจับไม่ได้คาหนังคา
เขาเอามาเป็นความผิดที่ติดตัวไม่ได้ จากนั้นในวันอังคารหลัง
เคารพธงชาติ พวกเฮียทั้ง 5 คนก็โดนมาสเซอร์ชาตรีลงโทษด้วย
การให้คุกเข้า กอดอกและโดนเขียนด้วยไม้เรียวคนละ 8 ทีต่อหน้า
นักเรียนชั้นม.4 ม.ศ.4 และ ม.ศ.5 ใต้ตึกเทโอพาน ความเจ็บนั้น
ไม่เท่าไร พอทนทานกันได้ แต่ความอับอายนี้สิมันสุดจะพรรณนา
นัก และแม้ว่าจะรอดจากการโดนโกนหัวและแบดโน้ต 9 ไป แต่
ในอีกสองวันต่อมา ทั้งเรื่องไอ้เตวและเป๊ะอ้วนหนีหอแอบไปซื้อ
ราตหน้ามาากินกันหลายครั้งหลายคราและเรื่องพวกเฮียสูบบุหรี่
ก็แตก โดนมาสเซอร์จับได้คาหนังคาเขา คาถูกราตหน้าและ
โอเลี้ยง...จนได้

“เจ้าเล็ก ทำไมไม่มีถุงก๊วยเตี้ยวราตหน้าเต็มไปหมดในถังขยะ
ใหญ่หน้าเรือนสโตดี” มาสเซอร์ชาตรีตะโกนถามเฮียลงมาจาก
ชั้นสอง ตรงหน้าต่างห้องทำงานของแก

“ไม่รู้สิครับ พวกเด็กๆ ที่นอนบ้านหลังนี้ ตอนเลิกเรียนมัน
คงทิวหลังเลิกเรียนแล้วไปซื้อจากโรงอาหารในโรงเรียนมาากินกัน
มังครับ” เฮียอึ้งไปพักหนึ่งตอนที่มาสเซอร์ตะโกนถามแล้วใช้ความ
ต่อแหล เอ๊ย...ความชำนาญในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าแยงหน้า
ตอบมาสเซอร์แกไปในตอนที่กลับมาจากโรงเรียนและกำลังเดิน
เอาหนังสือเรียนกับกระเป๋านักเรียนไปเก็บ

“ไม่ได้แอบหนีกันออกไปตอนกลางคืนซื้อมาากินนะ ไซ้มัย”
มาสเซอร์ชาตรีตะโกนคาคคั้นเฮียมาอีก เพื่อว่าเฮียจะหลุด

“ปัดไธ้ เตว...ทุ้มด้วยโพเดียมเลย เอ๊ย...ป่าวครับมัดเซอ
พวกผมเป็นเด็กดี ไม่มีใครทำอย่างนั้นหรือครับ มัดเซอก็เซคชื่อ
ผมทุกครั้งก่อนนอน แล้วจะมีใครกล้าหนีออกไปกันละครับ”
เฮียต่อแหลต่อและทำใจดีสู้เสือ เอ๊ย...มาสเซอร์

“จับแล้วไป เทียนี่จับโกหกพวกแกไม่ได้ แต่อย่าให้จับได้
ละกัน โดยเฉพาะแก...เจ้าเล็ก ถ้าชั้นจับโกหกได้เมื่อไหร่ละก็
แกโดนสองเท่า โทษฐานที่แกต่างเก่งนัก จับไม่ได้ไล่ไม่ทันก็แล้วไป
ฮัม!!!” มาสเซอร์ขบเขี้ยวเคี้ยวฟันจนหวดกระดูก ควั่นแทบออก
หูหนักกลับเข้าห้องไป ปล่อยให้เฮียถอนใจอย่างโล่งอกพร้อมกับ
ครุ่นคิดอย่างหนักใจถึงเรื่องที่เกิดขึ้น

มาสเซอร์ชาตรี เป็นนักเขียนหนังสือ เป็นงานอดิเรกควบไป
กับการสอนหนังสือวิชาภาษาไทยชั้นม.ปลายที่โรงเรียนกลางป่า
ซึ่งตัวมาสเซอร์ก็เป็นนักเรียนเก่าในรุ่นแรกๆ ที่ภราดาเทโอพาน
หอบหัวเอามาบางส่วนจากโรงเรียนอัสสัมชัญที่กรุงเทพฯ ใน
ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 มาก่อตั้งโรงเรียนแห่งใหม่ที่ศรีราชา
โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาเป็นโรงเรียนประจำอยู่ท่ามกลางป่าเขา
บนเนื้อที่กว่า 500 ไร่ ในตอนหลังจากที่สงครามสงบและได้มี
การพัฒนาโรงเรียนให้การเรียนการสอนเป็นที่เลื่องลือ มีผู้ปกครอง
ทั่วประเทศไว้ใจส่งลูกมาเรียนกัน เนื่องจากเป็นโรงเรียนประจำ
ทางโรงเรียนมีนโยบายไม่ให้นักเรียนกลับบ้านบ่อยๆ อยากจะให้
อยู่ในโรงเรียนเพื่อมีสมาธิในการศึกษาเล่าเรียนมากกว่า ก็เลย
กำหนดให้ไม่มีวันหยุดสุดสัปดาห์ติดกันสองวันเหมือนโรงเรียน
อื่นๆ กล่าวคือจะให้มเรียนกันในวันเสาร์และให้วันหยุดสัปดาห์เป็น
วันหยุดแทน และวันหยุดสัปดาห์วันหนึ่ง ก็เป็นวันที่เฮียจำได้ไม่ลืม
ด้วยปกติ มาสเซอร์ชาตรีจะขับรถเข้ากรุงเทพฯ ในวันนี้ของทุก
สัปดาห์เพื่อส่งต้นฉบับให้กับสำนักพิมพ์ที่แกเขียนให้ อย่าง
ด้วย ‘ตูนและคู่สร้างคู่สม’ ที่เป็นที่นิยมมากในสมัยนั้น เป็นโอกาส

อันดีของเฮียและเพื่อนๆ ในหอพัก ที่จะได้เกกมะเหรกเกเรกันได้ อย่างเต็มที่ ไม่มีเม้มกัน น้านันที่เป็นเมียมาสเซอร์แก็คค่อนข้างจะ ปล่อยพวกเด็กโตๆ ไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวมากนัก เพียงแต่อย่าทำเกินเลย ไปเท่านั้น จะเอาเวลาที่มาสเซอร์ไม่อยู่ดูแลและเคี่ยวเข็ญเด็กเล็กๆ ในหอพักที่ต่ำกว่า 6 ลงไปเสียมากกว่า จึงเป็นโอกาสอันดีที่เฮีย และไอ้เที่ยงจะแอบสูบบุหรี่อย่างสบายอารมณ์ มีไอ้ออรว่มวงด้วย หลังจากคราวที่แล้วมันไม่โดนทำโทษ เพราะบ้านมันมีตั้งค์ แม่ให้ เงินไว้ต่างหากส่วนหนึ่งเอาไว้ซื้อของกิน เลยไม่ได้ซื้อขนมและ บุหรี่ที่ร้านพี่มานพ ทำให้ไม่มีรายชื่อนรถที่ไอ้หงอกมันแอบมาจด เอาไปรายงานท่านอธิการเอาผิดพวกเรา วงบุหรี่เราสามคนในตอน นั้นจึงเกิดขึ้นที่ชอกแคบๆ ระหว่างรั้วหอพักกับห้องสเตอดีที่มี หลังคาเรือนนอนยื่นมาเป็นกันสาดให้ร่มรื่นเหมาะแก่การแอบ สูบบุหรี่เป็นอย่างยิ่ง

แต่ความซวยมันมาเยือนทั้งที่เพิ่งผ่านการโดนทำโทษมา เมื่อวันอังคาร มาสเซอร์ชาติตรีดันลิมต้นฉบับหลังจากที่แกขับรด ออกไปจากหอพักได้ไม่นานและเฮียสามคนก็อสูมหัวกันดูดบุหรี่ กันพอดีที่จุดเกิดเหตุใกล้กับทางออกของรถยนต์มาสเซอร์หน้าหอ มาสเซอร์จอตรดและเดินเข้าหอมาแบบเร่งรีบแต่ก็อไม่ลิมหัน มามองทางด้านขวามือของแก เพราะได้กลิ่นบุหรี่ที่พวกเราสาม คนกำลังพ่นกันอย่างสบายใจเพราะคิดว่าไม่น่าจะมีใครเห็น แต่บังเอิญมาสเซอร์ชาติตรีเห็น ไอ้ออกำลังพ่นควันบุหรี่ ไอ้เที่ยง กำลังตั้งยาวเอาควันบุหรี่เข้าปอดและเฮียกำลังคาบบุหรี่เตรียมจะ จุดตัวใหม่

“พวกแกสามคนทำอะไร” มาสเซอร์เหล่่มองลอดแว่นกัน แดเดรี่แบนมาที่พวกเราสามคนแล้วถามให้แน่ใจกับสายตา ที่มอง เห็น

“ป่าว ครับ กำลังเล่นลูกหินกันอยู่นะครับ” ไอ้ออตอบพร้อมควันที่ยังลอยออกจากปาก มาพร้อมท่าท่าขุดหลุมตรงพื้นดินทำที่เป็นเล่น ลูกหิน

“อย่ามาต่อแผล สูบบุหรี่กันไซ้มนั้น ไอ้เจ้าเล็กยังคาบคาปากอยู่เลย ลูกหินบ้าน แกมันเป็นแท่งยาวๆ ขาวๆ เวลาจะเล่นใช้ปาก คาบเอาเทรอ” มาสเซอร์ยังมีอารมณ์ขันและ พุดอย่างยิ้มย่องในชัยชนะเพราะจะได้ชำระ โทษเฮียอย่างที่เคยลั่นปากเอาไว้

“ว่าไง ทำไมไม่เจิบ จำนวนต่อหลักฐานแล้ว ไซ้มนั เย็นนี้หลังกินข้าวเย็นเสร็จ แกสามคนมา พบชั้นที่ห้องเบิกของด้านหลัง ตรงที่อาบน้ำ ของหอ” มาสเซอร์ชาติตรีประกาศคิดแล้วก็เดิน ขึ้นห้องไปเอาต้นฉบับหนังสือที่เขียนเสร็จแล้ว จากนั้นก็กลับไป ที่รถขับออกไปอย่างรวดเร็ว เพียงแต่เฮียแอบมองเห็นว่าแกแอบยิ้ม อย่างกระหึ่มแถมผิวปากอย่างสบายใจ คงจะสนใจไม่น้อย

คืนนั้นหลังทานข้าวเย็นเสร็จ พวกเราทั้งสามอันมีเฮีย ไอ้เที่ยงและไอ้ออ ก็โดนล่อด้วยไม้เรียวกวไปคนละ 12 ทีแบบเดินวน ให้มาสเซอร์พาด จนเสียงไม้เรียวกวกระทบกันอันเกิดจากการตี ดังไปถึงหอพักหญิงที่อยู่ข้างหลังหอพักเรา ซึ่งเป็นหอของมิส ที่สอนโรงเรียนเซนต์ปอล และมีเพื่อนร่วมชั้นเฮีย เรียนสายศิลป์ และเป็นคู่ปรับทางวาจา ชอบปะทะคารมกับเฮียที่ชื่อ... เปิ้ลหยิ(เพราะมีหลายเปิ้ลและเปิ้ลคนนี้ตาหยิ)พักอยู่ เก็บเอาไป แช่วและเล่าให้คนอื่น ฟังกัน โดยตอนที่เฮียโดนตีนั้น มาสเซอร์ ชาติตรีที่ตีกันพวกเฮียสามคนจนซาได้บอกอีกว่า “ชั้นกะว่าจะตีพวก แกคนละสามที แต่นี้พวกแกเดินเข้ามาให้ชั้นตีไม่หยุด โดนไปคนละ โหลนี่ก็อสมน้ำหน้าแล้ว 555 ไป ไปได้แล้ว วันนี้ชั้นสบายใจจัง”

แล้วเรื่องที่ไอ้เตี้ยกับไอ้แป๊ะอ้วนแอบหนีไปซื้อก๊วยเตี้ยว ราวหน้ามาให้พวกเฮียกินและมีกำไรจากการนั้น ด้วยก๊วยเตี้ยว ราวหน้านายบุญต่อนั้น ขายแค่ 6 บาท โอลี้ยงถูละ 3 บาท ไอ้สองคนนี้ได้กำไรจากก๊วยเตี้ยว 4 บาท โอลี้ยงอีก 2 บาท อย่าง เจริญรุ่งเรืองในกิจการก็อจบลงด้วยการโดนจับได้ในขณะที่กำลัง ปีนออกไปจากหอแล้วหมาที่มาสเซอร์เลี้ยงเอาไว้ดันเห่าขึ้นมาให้ มาสเซอร์ไต่ยืน แล้วส่งไฟฉายไปที่เตียงของมันสองคนไม่เจอตัว ไปเจอเอาอยู่บนรั้วกำลังจะปีนออก โทษฐานในการกระทำครั้งนั้น คนสั่งซื้อรอด แต่ไอ้คนออกไปซื้อโดนไปคนละสามทีและโกนหัว ประจาน แต่ไม่โดนแบนไน้ด ถือว่า...ช่วยกันไปตามกันกับความซ่า และแสบสัน

วันคริสต์มาส แพนกปฐมวัย

ภราดาสอาด สัญญลักษณ์ ที่ปรึกษาแผนกปฐมวัย ประธานในพิธีเปิด กิจกรรมวันคริสต์มาส แพนกปฐมวัย พร้อมชมการแสดงของเด็กๆ ครูและเจ้าหน้าที่ใหม่ และการแสดงของครูต่างชาติ ซึ่งจัดขึ้นวันที่ 22 ธันวาคม 2560 ณ อาคารเรยีนา เซลี

พาจับ พาชิม วรรณคดีศรีราชา

โดย ทีมชวนกันชิม

ก๋วยเตี๋ยวเนื้อ บางพระ

ถ้าเอ่ยถึงก๋วยเตี๋ยวเนื้อบางพระต้องนึกถึงร้านเจี๊องราคาหลักสิบแต่อร่อยหลักล้าน... ร้านนี้ห่างไกลมาจากทางเข้าวัดบางพระวรวิหาร (วัดหลวง) ตรงไปก่อนถึงวัดด้านซ้ายมือจะเป็นร้านเพิงสังกะสีแต่กว้างขวาง ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับลานตลาดนัด ขายก๋วยเตี๋ยวเนื้อมา 15 ปีแล้ว

เจี๊องเป็นลูกสะใภ้ก๋วยเตี๋ยวเนื้อลุงนอม หลังวัดวิเวการาม หลังจากแยกตัวออกมาเปิดร้านจึงได้มาขายตรงทางเข้าวัดบางพระฯ สูตรเดียวกันกับร้านลุงนอมเนื้อเปื่อย เอ็น เครื่องในต่างๆ เคี้ยวต้องใช้เวลา 3 ชั่วโมงส่วนลูกชิ้นซื้อจากโรงงานที่นครปฐม

ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นคนพื้นที่และเป็นพนักงานจากหน่วยงานต่างๆ สิ่งที่หมดเร็วก่อนชนิดอื่นๆ คือ ลิ้นวัวเปื่อย ถ้าวันไหนเราจะไปกินจะต้องไปก่อนเที่ยง ทุกอย่างตุ๋นจนเปื่อยหอมเครื่องเทศตามแบบฉบับของก๋วยเตี๋ยวเนื้อสูตรโบราณ น้ำซุปล้นหอมไม่มีกลิ่นคาวของเนื้อเลย และที่สำคัญที่สุดคือเครื่องที่ใส่ให้มันหันแบบขึ้นหนาและใหญ่มากใส่ปากเคี้ยวแต่ละคำนั้นได้รสชาติสะใจจริงๆ สิ่งที่เราชอบที่สุดก็คือลิ้นและเอ็นเปื่อย ไม่ว่าจะสั่งแบบใส่เส้นหรือเกาเหลาล้วนแล้วแต่อร่อยถึงรสชาติของก๋วยเตี๋ยวเนื้อสูตรโบราณจริงๆ แถมราคาก็ไม่แพง เรียกได้ว่า “ราคาหลักสิบ แต่อร่อยหลักล้าน” กันทีเดียว

ร้านนี้เปิดประมาณ 11.00 น. จนสินค้าหมด เปิดทุกวัน แต่เทศกาลต่างๆ เจี๊องอาจจะพาครอบครัวไปเที่ยวก็ไม่ควรไปช่วงหยุดยาว ส่วนราคา ก็ปกติตามที่กล่าวไว้แต่แรกเริ่มที่ 40-50 บาท ข้าวเปล่า 5 บาท ส่วนน้ำนั้นบริการฟรี ถ้าไปไม่ถูกก็ติดต่อที่ 064-802-7934 สำหรับคนคอเนื้อก็ลองแวะชิมกันดูไม่ผิดหวังแน่นอน

ทัศนศึกษาครูประจำปีการศึกษา 2560 ณ เมืองซาปา ลองไก ประเทศเวียดนาม

วันที่ 23-26 ธันวาคม 2560 คณะครูจำนวน 70 คน ไปทัศนศึกษาสัมผัสสอากาศศหนาว วิวสวย ท่ามกลางหุบเขา ณ เมืองซาปา จังหวัดลองไก ประเทศเวียดนาม

“ซาปา”

นาขั้นบันไดกลางสายหมอก

โดย แก้วเจ้าจอม

สายการบินเวียดนาม แอร์ไลน์ พาเห็นฟ้าจาก สุวรรณภูมิสู่ “นอยไบ” สนามบินนานาชาติสามดาวที่ใหญ่ที่สุดของเวียดนามเหนือ “เพียงจับเดียวก็ถึง” สนามบินนอยไบอยู่ห่างไกลกลางเมืองหลวงฮานอยประมาณ 45 กิโลเมตร ใช้เวลานั่งรถเข้าเมืองก็ไม่น่าจะเกินครึ่งชั่วโมง พี่ไกด์ของเราเล่าให้ฟังว่า “ช่วงเวลาชั่วโมงเร่งด่วนรถติดมากจนไม่อาจคำนวณ เวลาได้ โชคดีที่เรามาถึงในวันหยุดเทศกาลคริสต์มาส “รอดไป” แต่กระนั้นไม่วายที่จะพบเจอปริมาณรถในเมืองแออัดหนาแน่น เสียงแตร บี๊ด บี๊ด!! อีกทีก็ไปทั่วเพราะเมื่อนี้เขานิยมใช้เสียงแตรเป็นการขอทาง ทักทายและตักเตือนกัน จึงไม่มีใครซีเรียสเมื่อถูกบีบแตร...ฮา!

“รถมอเตอร์ไซค์เยอะสุดๆ” รถยนต์ส่วนบุคคลมีเบาบาง ที่ประเทศเวียดนามไม่นิยมซื้อรถเงินผ่อน “ระบบสินเชื่อไม่รุ่ง” ต้องซื้อกันด้วยเงินสดๆ ไม่พิศมัยเงินแห้งจ๋า

“ชาวบ้านทั่วไป มอเตอร์ไซค์หรูเลิศ” ราคาแพงกว่าบ้านเราหลายเท่าตัว

“รถเก๋งสวยๆ เหมาะกับคนที่รวยจริงๆ เท่านั้น”

ท่ามกลางบรรยากาศโพล้เพล้ยามเย็น ได้เดินเล่นตามถนนคนเดิน เพลิดเพลินกับการจับจ่ายใช้สอย ชื้อหาของกินของที่ระลึกอย่างสนุกมือ สองข้างทางที่เราก้าวผ่านเต็มไปด้วยร้านอาหารประเภทพื้นเมือง “เผื่อ แหนมเนือง เปาะเปี๊ยะ และอาหารยำๆ ทอดๆ วางขายตลอดสองข้างทาง มีโต๊ะเล็กๆ เก้าอี้เตี้ยๆ ไว้บริการลูกค้าทั้งชาวบ้านและนักท่องเที่ยว...รสชาติอาหารไม่ค่อยถูกปากคนไทยเท่าไรนัก ส่วนใหญ่จัดว่าจืด ไม่ซี้ดซี้ดเท่าบ้านเรา...พอกินได้

“ที่ซบคุดว่ากลัวเจอน้องหมานะ...บอกได้เลยว่ายากส์ เพราะเป็นอาหารเกรดเอระดับชาติ ไม่มีวาสนาได้ลิ้มลองง่ายๆ หรอก”

พอได้เวลาราวๆ หกโมงครึ่ง ตามกำหนดการในโปรแกรม เราต้องเข้าชมการแสดง “หุ่นกระบอกน้ำ” ใช้เวลาชั่วโมงเดียวครึ่ง เขาแสดงวันละสี่รอบ เราได้ชมรอบสอง ตัวเข้าชมมีสองราคา แถวหน้าเวทีจะแพงกว่าแถวหลังๆ “เฉลี่ยใบละ 100,000 ต่อต่อคน ท่านผู้ชมส่วนใหญ่ที่เห็นจะเป็นฝรั่งต่างชาติ คนเอเชียมีบ้าง หอมแหม่ม ช่วงแรกมีการแนะนำเป็นภาษาอังกฤษ หลังจากนั้น ก็ภาษาเวียดนามล้วนๆ ฟังไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจหรอกแต่สนุกสนาน ดี...ได้หัวเราะกับท่วงท่าการแสดงของนักร้องหญิง นักดนตรีที่แสดงประกอบแบบสดๆ น้ำเสียงปลุกเร้า เขย่าหัวใจถึงอารมณ์ ท่านผู้ชมได้อย่างจับใจ การแสดงเป็นวิถีชีวิตแบบพื้นบ้าน นำเสนอเรื่องราวความเป็นมาของการสร้างบ้านแปลงเมือง การดำรงชีวิตประจำวัน การปลูกข้าว หาปลา เลี้ยงเป็ด ตลอดจนมุขเด็ดๆ ของการจีบสาวแบบน่ารัก กวนๆ โดนใจทุกเพศทุกวัย แม้เป็นการแสดงที่ไม่อลังการ...แต่ได้อารมณ์ครับ

“เวียดนาม” มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานนับพันปี ผ่านร้อนผ่านฝน ผจญภัยกับภัยธรรมชาติและภัยสงครามอย่างยับเยินอยู่เนืองๆ จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้คนพลเมืองต้องเข้มแข็ง ประหยัด และอดทนเพื่อการพัฒนาชาติบ้านเมืองให้อยู่รอดจนถึงปัจจุบัน “สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” เป็นชื่อเรียกอย่างเป็นทางการ ประชากรมีมากเป็นอันดับที่ 13 ของโลก จากการสำรวจล่าสุด มีถึง 92.7 ล้านคน มากเป็นอันดับ 3 ของอาเซียนรองจากอินโดนีเซีย (261.3 ล้าน) กับฟิลิปปินส์ (103.3 ล้าน) โดยมีไทย

ขยับเข้าใกล้ติดๆ เป็นอันดับ 4 (68.8 ล้าน) มีแหล่งข่าวที่ เชื่อถือได้ “แมนเจอร์ ออนไลน์” กล่าวถึง “ปัญหาที่เวียดนามกำลังประสบอยู่คือ อัตราการเกิดของทารกที่ต่ำกว่าเป้า!!”

“ชายชาวเวียดนามอีกหลายแสนคนต้องกลายเป็นหนุ่มทินทิก” เหตุเพราะจำนวนประชากรชายมีมากกว่าประชากรหญิง “แถมยังเล่นตัวอีก” พี่ไกด์ฝากบอกข่าวถึงหญิงไทยที่สนใจหนุ่มเวียดนาม ยังมีให้เลือกอย่างเหลือเฟือเพื่อครับ...พร้อมที่จะยินดีและแลกน้ำลายกับสาวที่สมครใจทุกเมื่อจ้า...อ้อวก!

อรุณสวัสดิ์ฮานอย...ตามเวลานัดหมาย หก เจ็ด แปด เราเดินทางสู่ภาคเหนือของเวียดนาม โดยทางรถยนต์ที่คดโค้ง ลัดเลาะไม่ใช่ขาละ...ฮา! ไปตามไหล่เขาและหุบเหว ซึ่งมีเพียงสองโค้ง “โค้งซ้ายกะโค้งขวา” ผู้โดยสารต่างหวาดเสียว แต่ตื่นตาตื่นใจกับความวิไลของธรรมชาติ และวิถีชีวิตของชนเผ่าที่ตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนเรียงราย สลับกับผืนนาขั้นบันได และไม้ป่าที่กำลังออกดอกชูช่อสวยงามอย่างอึมอึม...ดื่มด่ำฤดูหรรษาไปกับเสน่ห์ของพงไพร...ไม่รู้นานเท่าไร เราก็ถึงที่หมาย

“เมืองซาปา” อยู่ในเขตการปกครองของจังหวัด “ลาวไก” ห่างจากนครหลวงฮานอย 380 กิโลเมตร ในอดีตเจ้านายชั้นสูงของฝรั่งเศสเข้ามายึดครองในยุคล่าอาณานิคมใช้เป็นสถานที่ตากอากาศช่วงฤดูร้อน อุณหภูมิราว 10 กว่าองศาเท่านั้น “ฝรั่งชอบมาก”

“มนต์เสน่ห์ของสายหมอก...ทำให้ซาปาเป็นสวรรค์ที่มนุษย์เดินดินสัมผัสได้” ภูมิประเทศเป็นเทือกเขา “หว่างเลียนเจิน” เป็นพรมแดนระหว่างเวียดนามเหนือกับมณฑลยูนนานของประเทศจีน มียอด “ฟานซีปัง” ที่สูงที่สุดเป็นหลังคาแห่งอินโดจีน (ลาว เขมร เวียดนาม) สูงกว่าระดับน้ำทะเลถึง 3,143 เมตร

“ถ้าวันไหนหมอกลงจัด ยอดเขาก็จะหายไปกลางทะเลหมอก” โดดเฝ้าที่ให้ฟังนะ

“กระเช้าไฟฟ้า เป็นตัวช่วยหนึ่งเดียวที่เราสามารถพิชิตยอดเขา โดยไม่ยากเย็น เพียงซื้อตั๋วคนละ 600,000 ดอง หรือคนละ 1,000 บาท ประเภทตัวไปและกลับ แค่นี้ก็เรียบร้อย”

มุมมองแบบ “เบิร์ด อาย” รอบทิศ 360 องศา เห็นเทือกเขาและทิวไม้ที่เห็นลิบๆ เบื้องล่าง “หมู่บ้านกัตกัต” ของชาวม้ง นาขั้นบันไดที่ความงามอาจลดลงบ้าง เพราะเป็นฤดูหลังเก็บเกี่ยว มีฉากหลังเป็นภูเขาหมอก สายน้ำลำธาร และน้ำตกขางดงตามวิถีธรรมชาติตลอดระยะทางยาว 6.2 กิโลเมตร ยิ่งสูงชันมากเท่าไร อากาศยิ่งเย็นเยือก สะท้อนเข้าถึงทรวง

“เสื้อกันหนาวตัวหนา ที่ชอบหิ้วมาจากเมืองไทย ตอนแรกบ่นว่าหนักเหลือหลาย...บัดนี้จำเป็นสุดๆ”

กระแสมที่พัดกระทบ...เย็นจับขั้วหัวใจเป็นสัมผัสแรกบนยอดเขาแห่งนี้ “หมอก” ที่หนาทึบ เหมือนยืนบนทะเลหมอก ประทับใจกับอุณหภูมิจึงเพียง 4 องศาเท่านั้น “ขอพรพระสังกตศีลสิทธิ์เสร็จสรรพ คนที่จะพิชิตจุดสูงสุดก็จ่ายเพิ่มอีกคนละ 100,000 ดอง จะมีกระเช้าไฟฟ้าพาไปส่งหรือจะเดินเองก็ตามใจ ส่วนผู้สูงวัยต่างถอดใจ หลบเข้าไปปรับสภาพร่างกายในร้านกาแฟ ถนนสุขภาพไว้ลุยกับโปรแกรมต่อไปคุ้มกว่า

“พอหัวใจเริ่มต้นเป็นโหมตปกติ”

เป้าหมายต่อไปคือ “ซ้อป...แซะ!!” อย่างเพลิดเพลินเจริญใจ

ถึงเวลานัดหมาย กลับขึ้นกระเช้าไฟฟ้า

ลงสู่พื้นราบโดยสวัสดิ์ ได้เวลาอาหารเย็น

แบบพื้นเมือง แล้วเข้าสู่ที่พัก ส่วนผู้ใดที่

ถนัดจะท่องราตรี ไต่ลมหนาว คลุกเคล้า

กับสายหมอกยามค่ำก็ตามอัธยาศัย

หรือจะเลือกช้อนตาได้ผ้าวมที่แสน

จะอุ่นละมุนก็ว่ากันไป “ตัวใครตัวเฝ้า”

“วันสุดท้าย กระเป๋าเดินทางใบใหญ่ๆ

ของแต่ละคนต่างออกลูกออกหลานเยอะเยอะ...

ย้วยเยี้ย...ที่สุดของที่สุดของทุกคน คือการได้สัมผัส

กับกลิ่นอายของธรรมชาติ เฟรซๆ เพิ่มพลังชีวิต

ชาร์จแบตเตอรี่เต็มเปี่ยมพร้อมลุยงาน...แบบเต็มถึง

พลังเสือกันทุกคนครบผม! สวัสดิ์

HA NOI - VIET NAM 26/12/2017

ลุงโฮ

วีรบุรุษแห่งเวียดนาม

ลุงโฮหรือโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh) อดีตประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ภูมิกำเนิดท่านเกิดที่มณฑลเงียอาน (Nghe An Province) สมัยที่เวียดนามยังเป็นเมืองขึ้นของฝรั่งเศส เดิมชื่อว่า เหงียน ซิง กุง (Nguyen Sinh Cung) ตอนอายุ 21 ปีได้ทำงานในเรือเดินสมุทร จึงมีโอกาสเดินทางไปอเมริกาและยุโรป จากนั้นได้ทำงานเป็นพ่อครัวในโรงแรมที่ประเทศอังกฤษ หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 1 (2457-2461) สงบลง ลุงโฮได้ยื่นข้อเสนอต่อที่ประชุมแวร์ซายส์ เรียกร้องให้เวียดนามมีสิทธิในการปกครองตนเอง แต่ไม่มีใครสนใจ ลุงโฮผิดหวังมาก จึงแยกตัวออกมาเข้าร่วมจัดตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ฝรั่งเศส จากนั้นได้ไปศึกษาการเมืองที่กรุงมอสโก ประเทศรัสเซีย ปลายปี 2467 เดินทางไปมณฑลกวางโจว ประเทศจีน เริ่มรวบรวมชาวเวียดนามในจีน ก่อตั้งพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม ในปี 2473 เดินทางกลับเวียดนามในฐานะผู้นำขบวนการปลดปล่อยประชาชนชาติเวียดนาม (Viet Minh independence movement) ในปี 2484 และเริ่มใช้ชื่อว่า “โฮ จิ มินห์” แปลว่า “ผู้ส่องแสงสว่าง” ในที่สุดก็ประกาศเอกราชเวียดนามได้สำเร็จและก่อตั้งสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม (Democratic Republic of Vietnam) ขึ้นเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2489 แต่สงครามระหว่างฝรั่งเศสกับฝ่ายเวียดนามยังคงเกิดขึ้น ยืดเยื้อต่อมาอีกเกือบ 9 ปี จนในที่สุดกองทัพเวียดนามมีชัยเหนือฝรั่งเศส ในสมรภูมิตีเยนเบียนฟูมีการเจรจาสงบศึก โดยลงนามในสนธิสัญญาเจนีวา (Geneva Conference) เมื่อปี 2497 และได้กำหนดให้เส้นรุ้งที่ 17 เป็นเส้นแบ่งพรมแดนระหว่างเวียดนามเหนือกับเวียดนามใต้ ลุงโฮก้าวขึ้นเป็น

“โฮ จิ มินห์” แปลว่า “ผู้ส่องแสงสว่าง”

พิพิธภัณฑโฮ จิ มินห์อย่างไม่ขาดสาย ในโรงเรียนก็ยังคงมีการปลูกฝังเรื่องราวของลุงโฮ ต่อมาได้กำหนดให้วันเสียชีวิตของท่านคือวันที่ 2 กันยายนของทุกปีเป็นวันชาติของเวียดนาม และเปลี่ยนชื่อเมืองไซ่ง่อน (Saigon) เป็น โฮ จิ มินห์ ซิตี้ (Ho Chi Minh City) เพื่อเป็นเกียรติแก่ลุงโฮด้วย

ในวันที่ 26 ธันวาคม 2560 คณะครูอัสสัมชัญศรีราชา ได้มีโอกาสเข้าเคารพศพ ท่านโฮจิมินห์ ณ สุสานโฮจิมินห์ กลางจัตุรัสบาดิงห์ ในรูปแบบแขก VIP ในสุสานโฮจิมินห์มีทหารกองเกียรติยศในชุดเครื่องแบบเต็มยศสีขาวยืนถือดาบปลายปืนยืนรักษาการณ์อยู่ตลอดเวลา มีทางเดินแคบๆ ไปยังห้องโถงใหญ่ ที่กลางห้องมีแท่นหินตั้งโลงแก้วบรรจุร่างของโฮจิมินห์หรือลุงโฮ ที่นอนสงบเหมือนคนนอนหลับอยู่ภายใน ศพของประธานาธิบดีโฮจิมินห์ได้รับการรักษาไว้ให้อยู่ในสภาพเดิม ซึ่งเป็นความลับทางการแพทย์ของรัสเซียที่แพทย์ในโลกตะวันตกยังไม่มีความชำนาญเท่า สุสานโฮจิมินห์จะปิดในฤดูใบไม้ร่วงเป็นเวลานาน 2 เดือน (เดือนตุลาคมและเดือนพฤศจิกายน) เพื่อนำศพลุงโฮไปทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำยาที่รัสเซีย เพื่อให้ศพของรัฐบาลที่ชาวเวียดนามนับถือเป็นบิดาของประเทศยืนยงไปชั่ววันรันดร์ ซึ่งขัดกับความประสงค์ของโฮจิมินห์ที่สั่งให้เผาร่างของท่าน แล้วนำเถ้าถ่านกับอังคารไปบรรจุไว้ที่ภาคกลางใต้ ภาคกลาง และภาคเหนือของประเทศ หากแต่รัฐบาลเวียดนามไม่ยอมปฏิบัติตามที่ลุงโฮไว้ให้คนเวียดนามกราบไหว้เคารพอยู่จนถึงปัจจุบัน

ประธานาธิบดีคนแรกของสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม (เวียดนามเหนือ) และพยายามจะรวบรวมเวียดนามให้เป็นหนึ่งเดียว ไม่นานเวียดนามใต้ได้ประกาศตนเป็นสาธารณรัฐขึ้น โดยการสนับสนุนของสหรัฐอเมริกา กลายเป็นสงครามเวียดนาม (Vietnam War ปี 2502-2518) ยืดเยื้อยาวนานกว่าสิบปีก่อนจะจบลงพร้อมกับความพ่ายแพ้ของอเมริกา และเวียดนามทั้งสองรวมเป็นหนึ่งเดียว ลุงโฮถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2512 ลุงโฮเป็นผู้นำที่เข้มแข็ง มุ่งมั่น และเป็นนักอุดมคติที่ไม่เคยมักใหญ่ใฝ่สูง ใช้ชีวิตเรียบง่ายสมถะ สวมเสื้อผ้าง่ายๆ อาศัยในบ้านไม้หลังเล็ก ใช้เวลาว่างวาดรูปและเขียนบทกวี อ่อนน้อมถ่อมตน แต่มั่นคงในอุดมการณ์ ด้วยเหตุนี้ ชาวเวียดนามจึงรักและศรัทธาลุงโฮมาก และได้ยกย่องให้เป็น บิดาแห่งเวียดนาม ปี 2530 องค์การยูเนสโกได้ประกาศให้ลุงโฮเป็นบุคคลสำคัญของโลก ทุกวันนี้ ชาวเวียดนามและคนจากทั่วโลกยังคงไปเคารพสุสานและ

พุดจาภาษาไทย

โดย มิสสมนึก สุทธิฉวีล

แคนดี้ ศรีลังกา

ประเทศศรีลังกา เป็นเกาะอยู่ที่ตะวันตกเฉียงใต้ของ
ประเทศอินเดีย เป็นเมืองแห่งพุทธศาสนา เราได้มีโอกาสไปเที่ยว
แบบฉิวพลันเดินทางไปด้วยกัน 3 คน มีเรา มิสทิพย์ประภาและ
คุณไฉ่ เพื่อไปสมทบกับคุณอัน บุตรชายมิสทิพย์ประภา ที่เดินทาง
ล่วงหน้าไปเซ็นสัญญาเรื่องงานและรอสมทบกับพวกเราที่โน่น

เมื่อถึงสนามบินเมืองโคลัมโบแล้วก็มีรถตู้มารับพร้อมทั้งคุณ
อันและโกด์ห้องถิ่นที่ทำหน้าที่เป็นคนขับรถด้วย เราแวะรับ
ประทานอาหารกลางวันด้วยอาหารที่เลิศหรือลึกลับคือกุ้งมังกร
ตัวโตมาก สดและอร่อย ตามด้วยปวักใหญ่ๆ ที่สดหวานอร่อยอีก
เช่นกัน และที่อร่อยประทับใจสุดๆ คือข้าวผัดพื้นเมือง ที่ใช้ข้าว
เมล็ดเล็กจิ๋ว ข้าวของเขา 4 เมล็ดเท่ากับข้าวบ้านเรา 1 เมล็ด แผลก
มากกินอร่อยผัดใส่เครื่องเทศพื้นเมืองหอมเผ็ดเล็กน้อยเคี้ยว
หนึบๆ ณ วันนี้ก็ยังคงคิดถึงข้าวผัดชนิดนี้น้อยเลย และมีอาหารอีก
หลายชนิด คณะเรามีแค่ 4 คน เขาเสิร์ฟให้ในปริมาณ 8 คน สุดท้าย
ก็มองตากับปรีๆ

หลังจากรับประทานอาหารเสร็จแล้วก็ออกเดินทางไปสู่
เมืองแคนดี้ที่เคยเป็นเมืองหลวงเก่าของศรีลังกา เป็นเมืองมรดก
โลกอยู่สูงเหนือระดับน้ำทะเล 500 ฟุต เคยมีกษัตริย์ปกครอง
ทั้งสิ้น 173 พระองค์

ระหว่างการเดินทางเราได้สังเกตบ้านเมือง วัฒนธรรมและ
ความเป็นอยู่ไปตลอดเส้นทาง ได้เห็นโรงเรียนคาทอลิก นักเรียน
จะแต่งชุดนักเรียนเหมือนอัสสัมชัญคือเสื้อสีขาว กางเกงสีน้ำเงิน
แต่ถ้าเป็นโรงเรียนรัฐบาลหรืออื่นๆ ไป เด็กๆ จะแต่งชุดสีขาวทั้ง
ชายและหญิง แม้กระทั่งชุดนักศึกษาที่สีขาวทั้งชุด ผู้ใหญ่ทั้งชาย

และหญิงก็จะใส่ชุดสีขาว สำหรับสีขาว และกระโปรงยาวสีขาว มอง
ดูแล้วน่าทึ่งมากในการรักษาวัฒนธรรมการแต่งกายของชาติเขา

ส่วนบ้านเมืองระหว่างนั่งรถเดินทางไปเมืองแคนดี้นั้นจะ
เห็นตึกเก่าที่มุงหลังคากระเบื้องดินเผาแบบศิลปะของเขา มองดู
แล้วเหมือนเอาทองม้วนกลมๆ ไปเรียงไว้บนหลังคา เราจึงเรียก
หลังคาแบบนี้ว่า “หลังคาทองม้วน” เราใช้เวลาเดินทางนาน
มากกว่าจะถึงเมืองแคนดี้ เพราะถนนแคบและคดเคี้ยวไปตาม
ไหล่เขา ต้องระวังรถแซงรถสวน แต่โชเฟอร์ของเรามีความ
เชี่ยวชาญพื้นที่ จึงพาเรามาถึงเมืองแคนดี้ได้อย่างปลอดภัย

โกด์พาไปชมทะเลสาบแบบเร่งรีบเพื่อไปชมระบำพื้นเมือง
ต่อเพราะเย็นมากแล้ว เราก็งงๆ กักับการเดินลัดเลาะไปให้ทันการ
แสดง ก็ไม่ค่อยจะรู้เรื่องว่าเขาจะพาไปไหนเพราะฟังเขาพูดก็ไม่รู้
เรื่องพูดเร็วติดกันไปหมด พาเข้าไปถึงโรงละครเราก็ยังงงอยู่คิดว่าพา
มาสถานพยาบาลทำไม เพราะโรงละครของเขามีกากบาทสีแดง
เหมือนกาชาดบ้านเรา พาเข้าไปนั่งแถวหน้าระดับ VIP ด้วยเก้าอี้
พลาสติก หันไปมองรอบข้างก็มีแต่ฝรั่งหันมองไปที่เวทีก็ยั้งงงอยู่
ที่นั่นแหละ บนเวทีมีแสงไฟสลัวๆ พอๆกับไฟในห้องเกียรติประวัติ
อัสสัมชัญศรีราชาขยับง้างงั้นเลย ฉากก็เป็นผ้าสีเลือดหมูเก่าคล้ำ
แถมยังขาดมีรอยปะบ้าง ไม่ปะบ้าง คาดไม่ถึงเลยจริงๆ ว่านี่คือ
โรงละครที่จะมีการแสดงให้นักท่องเที่ยวดู ทั้งๆ ที่ทุกคนต้องจ่าย
ค่าตัวน่าจะนำรายได้ไปปรับปรุงฉาก เวที แสง สี และเก้าอี้สัก
หน่อย แต่ดูไปดูมาก็ขำๆ ตีมันบ่งบอกถึงความเรียบง่ายของชาว
ศรีลังกา ที่ไม่เน้นองค์ประกอบอื่นๆ

การแสดงเริ่มขึ้นก็เป็นการเดินตามจังหวะกลองที่ออกมาตีโชว์พร้อมทั้งเสียงปี่ดังแหวกอากาศ มีนักแสดงสลักรับกัน 2 ชุด ซึ่งเป็นชายและหญิงสลักรับตีกลองไปเดินไปตามศิลปะของเขา พอจบแต่ละฉากฝรั่งก็ปรบมือให้กำลังใจเราก็ต้องทำตามไปด้วย พอฉากสุดท้ายก็มีการฟั่นไฟและลูกของไฟคล้ายกับทรงเจ้ากนเฒ่าที่บ้านเรา แล้วก็จบลงเราก็ยังงงๆ ขำๆ กับฉากของเขา เราอยากจะเย็บและปะให้ใหม่ด้วยใจจริง

ออกจากโรงละครก็เข้าไปนมัสการ พระเชี้ยวแก้วหรือพระทันตธาตุของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่วัดตาลดา มัลลิกาวะ หรือคนไทยเรียกว่าวัดพระเชี้ยวแก้ว ซึ่งอยู่ใกล้ๆ กับโรงละคร ไกด์จัดการเรื่องถอดดอกบัวเพื่อนำไปบูชาพระเชี้ยวแก้ว เขาก็พาลัดเลาะขึ้นไปชั้นบนของโบสถ์และถึงด้านหน้าขององค์พระเชี้ยวแก้ว คนแน่นมากแทบจะไม่มีที่ยืน พระธาตุเชี้ยวแก้วนี้คือพระเชี้ยวแก้วเบื้องต่ำขวาของพระพุทธเจ้า ซึ่งประดิษฐานอยู่ที่นมาตลอดไม่เคยนำออกนอกประเทศ เพราะมีความเชื่อว่าถ้านำออกนอกประเทศ

“ขนลุกไปหมดเลย เป็นบุญมากนะที่ได้มาที่นี่” มิสทิพย์ ประภาพุดกับเราด้วยซุ่มเสียงที่สนั่นเครื่องดนตรีขึ้นต้น

“ถ่ายได้กี่รูปล่ะ?” เรากลาม

“ไม่ได้ถ่ายเลย” เธอตอบหน้าตาเฉย เรากลามว่าเพราะอะไร กล้องก็อยู่ในมือตลอดเวลา ทำไมถึงไม่ถ่ายทั้งๆ ที่ยืนอยู่ตรงประตูที่เปิดพอดี เรียกว่า “ตรงเป๊ะ” ที่เดียว และยังไม่มีการมายืนบัง

“ตกตะลึง! ทำอะไรไม่ถูกเลย”

“ขนลุกน้ำตาไหล หากกล้องไม่เจอ งงไปหมด” นี่คือสาเหตุที่เธอไม่ได้ถ่ายรูป แต่ก็โชคดีที่คุณอ้นกับคุณโจได้ถ่ายไว้บ้างแต่ก็เป็นช่วงที่มีคนมาบังกล้องเสียแล้วแต่ก็ยังดีที่ได้ภาพมาบ้าง

จากนั้นไกด์ก็พาลงมาชั้นล่างไหว้พระ ดูศิลปะภาพวาดต่างๆ เกี่ยวกับพุทธประวัติที่เกี่ยวข้องกับเมืองศรีลังกา เป็นภาพและพระพุทธรูปที่ตั้งตามศิลปะโบราณของบ้านเขาซึ่งต่างกับศิลปะของไทยมากมายนัก และพามาไหว้และชมต้นศรีมหาโพธิ์ที่บริเวณลานวัด สถานที่นี้ถือว่าเป็นไฮไลท์ของศรีลังกา

แล้วจะพบกับภัยพิบัติ เรากับมิสทิพย์ประภา พยายามเบียดผู้คนเข้าสู่แถวหน้าจนได้โดยไม่สนใจมารยาททางสังคมใดๆ ทั้งสิ้น โดยมีคุณโจและคุณอ้นคอยช่วยดันหลังอีก 2 คน ทำให้เข้าไปอยู่แถวหน้าและได้ยืนตรงประตูองค์พระเชี้ยวแก้วจนได้

คนพื้นเมืองยืนรายล้อมกันแน่นมากขณะที่ทุกคนยืนรอประตูเปิด ดนตรีกลองปี่ตีไปเรื่อยๆ สักครู่ใหญ่ๆ ประตูก็เปิดออกมองเห็นผอบที่บรรจุพระเชี้ยวแก้วเป็นทองเหลืองอร่ามตระการตา และทั้งห้องนั้นดูจะเป็นทองทั้งหมดสะท้อนกับแสงไฟทำให้ตกตะลึงชนิดคาดไม่ถึงว่าจะสวยงามขนาดนั้นเราและมิสทิพย์ประภา ยืนตรงองค์พระเชี้ยวแก้วพอดี

“ถ่ายรูปเลยๆ เร็วๆ สิ!”

เราร้องสั่งมิสทิพย์ประภาด้วยความตื่นเต้น เพราะเธอถือโทรศัพท์ตลอดเวลา ส่วนเราไม่ได้นำออกมาจากกระเป๋าเพราะคนเบียดกันแน่นมาก

ทุกคนเบียดดันเราให้ออกจากจุดศูนย์กลางที่เห็นองค์พระเชี้ยวแก้วแล้วก็ยกมือไหว้สาธุขอพรกันไปตามที่แต่ละคนอธิษฐานขุลงมกันนานพอสมควร

เรากลับที่พักและรับประทานอาหารที่โรงแรมมีอาหารหลากหลายให้เลือก เราชิมอาหารพื้นเมืองทุกชนิดเพื่อให้รู้รสชาติเป็นอย่างไร โดยเฉพาะแกงกะหรี่และโรตีสี่ เราชอบมารสชาติเค็มเผ็ดนิดๆ หอมเครื่องเทศกำลังดี

รุ่งเช้าหลังจากรับประทานอาหารเสร็จก็ขึ้นไปห้องเตรียมขนย้ายกระเป๋าเพื่อออกเดินทางไปที่ยิวและมุ่งสู่เมืองโคลัมโบ (เมืองหลวงใหม่) เรา 2 คนขึ้นไปห้องและไขกุญแจห้องจะไปหยิบกระเป๋า แต่ไขเท่าไรก็ไม่ออกทั้งดันทั้งทุบประตูก็ไม่เปิด คุณอ้นได้ยินเสียงจึงออกจากห้องมาดู

“ไขผิดห้องแล้ว ห้องแม่กับมิสอยู่ชั้น 3 นี่มันชั้น 2” ...อ้าว! แก่ทั้งคุณนะนี่

เราออกเดินทางเข้าสู่ตัวเมืองแคนดี้ เมืองหลวงเก่าที่ยังมีร่องรอยอารยธรรมศรีลังกา และสถาปัตยกรรมแบบยุโรป (ที่เคยตกเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ) ตลาดยามเช้าในตัวเมืองก็ขายผัก ขายต้นไม้ ขายเสื้อผ้า ส่วนใหญ่เสื้อผ้าเครื่องประดับจะเป็นของมาจากเมืองไทยทั้งสิ้น เราหยิบจับชิ้นไหน มิสทิพย์ประภาก็จะบอกว่า “ที่บ้านเรากี่มี”

แต่ถึงจะมีที่บ้านเรามองดูแล้วถูกใจก็ซื้อติดไม้ติดมือมาคนละชิ้นสองชิ้นตามธรรมเนียมนิยมของเรา

บ้านเมืองเขาเรื่อยๆ ง่ายๆ มีรถตุ๊กตุ๊ก บริการทุกเส้นทาง ถือว่ารถตุ๊กตุ๊กนี่คือเอกลักษณ์อีกอย่างหนึ่งของเมืองนี้ ได้เวลาพอสมควรก็ออกเดินทางไปชมร้านขายชานอ้อยของเมืองนี้ เอกลักษณ์ของร้านนี่คือมีหม้อต้มชาใบใหญ่ ดูจะใหญ่กว่าถังพักน้ำประปาบ้านเราเสียอีก ก็ถ่ายรูปกันตามธรรมเนียม สัมเล้าให้ฟังว่าเส้นทางที่เราไปแคนดี้และกลับมาโคลัมโบนั้นสองข้างทางเป็นบ้านเรือนสลักกับป่าไม้ ที่นี้นิยมอนุรักษ์ต้นไม้ข้างทางจะมีต้นไม้ใหญ่ๆ แต่ถ้าเป็นต้นไม้โพธิ์ก็จะมีพระพุทธรูปอยู่ใต้ต้นไม้โพธิ์ทุกต้น ซึ่งเขานับถือว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้ใต้ต้นไม้โพธิ์ ระหว่างทางสินค้าที่วางขายก็จะเป็นผลไม้ประเภทกล้วย มีกล้วยหลากหลายชนิดแขวนขายทั้งเครือ อาทิ กล้วยหอม กล้วยน้ำว้า กล้วยนาค กล้วยงาช้าง และกล้วยรูปทรงแปลกๆ อีกมากมาย แต่สิ่งที่วางขายเป็นระยะๆ ก็คือมะพร้าวไฟ แต่บ้านเราเรียกมะพร้าวสีไฟ คือสีออกสีเหลืองทอง ที่นี้จะมีมะพร้าวชนิดนี้วางขายแทบทุกแผงเขาถือว่าเป็น “King Coconut” มีสรรพคุณมากมายกายกองตามที่ได้ได้อธิบายไว้ตลอดทางที่ผ่านไปและกลับไม่เคยเห็นมะพร้าวสีเขียวเลย รวมทั้งข้าวโพดต้มที่ต้มขายกันเป็นระยะอีกเช่นกัน รสชาติก็จัดซิดเหมือนพันธ์ที่เราปลูกส่งโรงงานอาหารสัตว์

เราแวะชิม King Coconut และข้าวโพดต้มเพื่อให้ได้รู้รสชาติ คุณอันกับคุณโจได้หยอกล้อกับเด็กๆ ลูกชาวบ้านที่มายืนอยู่ที่ร้านขายมะพร้าวและข้าวโพดต้ม ตัวเล็กตัวน้อย พูดและฟังภาษาอังกฤษได้หมด คุณอันส่งข้าวโพดต้มให้เขาไม่สนใจรับ แต่พอส่งแอปเปิ้ลให้เขารีบรับทันที แสดงให้เห็นว่าเขาเบื่อของกินพื้นๆ แต่อยากกินผลไม้เมืองฝรั่ง เหมือนสมัยเราเป็นเด็กเลย

ไปแวะรับประทานอาหารกลางวันในโรงแรมจากนั้นก็เดินทางต่อสู่เมืองโคลัมโบ แวะไหว้พระที่วัดที่พุทธตมาราม วัดนี้เกี่ยวข้องกับเจ้านายราชวงศ์ไทยพอสมควร มีงาช้างโชว์ไว้มากมาย มีห้องพิพิธภัณฑ์ที่มีของล้ำค่ามากมายเช่นกัน

ช่วงเย็นแวะวัดกัลยาณี ฝนตกปรอยๆ วัดนี้มีเจดีย์ทรงลังกา กว่าโดดเด่นมีต้นศรีมหาโพธิ์อันศักดิ์สิทธิ์ (มีแทบทุกวัด) มีชาวศรีลังกามา นั่งสวดกันรอบบริเวณนั้น ทั้งๆ ที่ฝนตกปรอยๆ เหล่า

สาธุชนก็ยังนั่งสวดภาวนากันเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น เราไปจังหวัดหะที่เขาแห่และสวดพอดิ มีสทิพย์ประภาได้แตะถาดเครื่องบูชาของคนที่ได้ผ่านทุกคน ถือว่าได้กุศลเท่ากับคนแห่ และเจ้าของถาดก็ยินดีอนุโมทนาให้กับคนที่แตะถาดด้วย

เราเข้าไปดูความตระการตาภายในวิหาร มีห้องต่างๆ มากมายมีพระพุทธรูปเก่าแก่ ภาพวาดพระพุทธรูปเจ้าเสด็จมาที่ศรีลังกาถึง 3 ครั้ง ฝีมือจิตรกรไม่ใช่ธรรมดาอย่างแน่นอน ต่างกับศิลปะไทยมากมายนัก จากนั้นก็กลับที่พักหลังจากรับประทานอาหารกลางวันเรียบร้อยแล้ว ก็พักผ่อนตามสบายคืนนั้น ฝนตกทั้งคืน

รุ่งขึ้นเราเที่ยวชมในตัวเมืองกรุงโคลัมโบกันอย่างเต็มที่ เมืองหลวงปัจจุบัน ต่างกับเมืองแคนดี้ราวกับฟ้ากับเหว เมืองโน้นผู้คนแต่งชุดพื้นเมืองคือ紗หรือขาว แต่เมืองนี้แต่งสากลนิยมทั่วไปทุกคนแต่ง紗หรือขาวมาก ตึกกรมบ้านช่องทันสมัยไปชมมหาวิทยาลัยโคลัมโบ จตุรัส สวนสาธารณะและชมรถดูบ้านคนรวยหรือบ้านระดับอภิเษมาเศรษฐี เขาจะอยู่เป็นย่านๆ ไป รวมทั้งบ้านของผู้นำประเทศด้วย ถ้าจะเปรียบก็เหมือนย่านชิดลมสมัยก่อน คล้ายๆ กับตึกสถานทูตยังงี้ยังงั้นและไปแวะชายทะเลที่มีท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าด้วย

พอเดินสักพักก็มีแขกอุ้มลิงมาให้นักท่องเที่ยวอุ้มบังเอิญกลุ่มเราเป็นเหยื่อรายแรกและมีอยู่รายเดียวเจ้าของส่งเจ้าลูกลิงที่ชื่อโมเคิล มาให้มีสทิพย์ประภาเธอก็อุ้มแสดงความรักใคร่โดยไม่รังเกียจหรือกลัวแต่ประการใด อุ้มไปถ่ายรูปไป ผลัดกันกับลูกชาย

คือคุณอันเจ้าไมเคิลก็แสนรู้มันขอเซาะคนอุ้มอยู่อย่างนั้นแหละ แม่ลูกผลัดกันอุ้มผลัดกันคุยกับไมเคิล คุณโจก็ยิงชัตเตอร์รัวสุดๆ ลักครูกี่คืนให้เจ้าของ เจ้าของก็เสนอของหนักๆ ในยามให้อุ้มอีกก่อนใหญ่มาก ปรากฏว่ามันคืองูเหลือมคราวนี้วงก็แตกกระจาย เจ้าของก็ตามขอเงินค่าอุ้มไมเคิล มีสเธอก็ส่งเงินให้ 100 รูปี เจ้านายของไมเคิลก็บ่นอยู่นั้นแหละว่าเงินจำนวนนี้น้อยไปซื้ออะไรไม่ได้เลย คณะเราก็เดินหนีเพราะกลัวงู เจ้านายไมเคิลก็เดินตามบ่นพึมพำตามมาตลอด

ช่วงนี้เราไปแวะวัดอีกวัดหนึ่งคือวัดคงคาราม เป็นวัดนิกายสยามวงศ์ ในโบสถ์มีพระประธานปางมารวิชัยสี่เหลี่ยมสดใส มีจิตรกรรมฝาผนังสวยงามมาก พระพุทธรูป รูปเทวดา เทพต่างๆ สวยงามทุกองค์ มีพิพิธภัณฑสถานที่มีของมีค่ามากมาย มีต้นศรีมหาโพธิ์ มีพระมหาเจดีย์บรรจุพระเกศาธาตุ และมีโรงเรียนสอนพุทธศาสนาวันอาทิตย์แห่งแรกของศรีลังกา ที่นี่มีของล้ำค่ามากมาย และสวยงาม บางชิ้นบางอันก็มาจากเมืองไทย เด็กๆ ที่นี่แต่งชุดสีขาว ผู้คนที่มานมัสการก็แต่งชุดขาว ก็มีกลุ่มเราและอีก 5-6 คนเท่านั้นที่ไม่ได้แต่งสีขาว

ลืมบอกไปว่าประชาชนชาวศรีลังกาเป็นคนใจดี ยิ้มแย้มแจ่มใสเรามองหน้าเขา มองด้วยความสวยหรือแปลกใจอะไรก็แล้วแต่ เขาจะยิ้มให้เราทันที เรามาเที่ยวแค่วันที่ 3 ก็สามารถแยกออกแล้วว่าแขกอินเดียกับแขกศรีลังกามีลักษณะหน้าตาแตกต่างกัน การท่องเที่ยวในประเทศนี้รู้สึกเดินเที่ยวได้อย่างปลอดภัย

จากนั้นก็ไปซื้อสินค้าราคาถูกกันที่เปตาร์ บาร์ชา และไปช้อปปิ้งสินค้าแบรนด์เนมที่ห้างโอเดล และที่ห้าง Up Town ซื้อของฝากกันมากมาย เอกลักษณ์ของศรีลังกาคือ “หน้ากาก” ส่วนสินค้าอื่นๆ แพงกว่าบ้านเราทั้งสิ้น เราแค่ซื้อแม่กเนตเป็นของที่ระลึกและกระเป๋าสำหรับฝากเด็กๆ การเที่ยวในครั้งนี้มีเงินเหลือกลับมาพอสมควร เพราะไม่มีอะไรที่น่าซื้อเลย อีกทั้งตามวัดต่างๆ ไม่มีสินค้าใดๆ วางขายซึ่งต่างกับวัดในประเทศไทยโดยสิ้นเชิง

คืนนี้เรานัดกันจะไปท่องเที่ยวที่โรงละคร หลังจากเก็บกระเป๋าเข้าโรงแรมแล้วก็นั่งรถตุ๊กตุ๊กไปที่จุดรวมของแหล่งบันเทิงวัยรุ่นคือ Dutch Hospital Center อยู่ใจกลางกรุงโคลัมโบ เป็นศูนย์อาหาร

ที่ทันสมัยที่สุด มีอาหารประเภทไก่ทอด เฟรนช์ฟราย พิซซ่า เบียร์ เครื่องดื่มประเภทต่างๆ เลือกซื้อแล้วก็จับจองหาที่นั่งกันเอง คินนั่นคนแน่นมาก เพราะคืนนั้นมีงาน Music Festival และเทศกาลอาหารประจำเดือนของเขาด้วย ยิ่งดึกคนก็ยิ่งแน่นยืนเดินกันสนุกสนาน เหมือนเทศกาลของบ้านเราเมื่อ 10 กว่าปีที่แล้ว แต่ที่นี่ก็ถือว่าทันสมัยที่สุดแล้ว มีทั้งวัยรุ่นวัยเลยรุ่นมากินอาหารกันมากมายสลัดสำหรับทั้งกันหมด หันมานั่งยืนใส่สายเดี่ยวกันแทบทุกคนแต่ก็มีผู้ใหญ่ใส่สำหรับหลงเข้ามากินอาหารบ้าง 2-3 คน

เรานั่งดื่มกินสักพักใหญ่ ก็เจอชายหนุ่มเข้ามาทัก เพราะสงสัยว่าเราเป็นคนไทย เขาเป็นคนค้าขายซื้อสินค้าจากไทยไปขายศรีลังกา ก็เลยรวมโต๊ะคุยกัน อีกโต๊ะหนึ่งที่อยู่ข้างๆ ก็เหล่มาที่โต๊ะเรานั่ง เพราะแฟนเขาเป็นคนไทย ตกลงก็เลยได้เพื่อนเพิ่มในคืนนั้น คือชายศรีลังกา 2 คน และสาวไทยที่เป็นแฟนชาวศรีลังกาอีก 1 คน ก็เลยคุยกันยาวจนดึกตื่น สุดท้ายหนุ่มศรีลังกาคนแรกก็อาสาขับรถหุรพาพวกเรามาส่งโรงแรมที่พัก ประหยัดค่ารถตุ๊กตุ๊กไปอีก 1 เที่ยว

รุ่งเช้าเราก็เตรียมตัวเดินทางกลับ หลังจากอิมมอร้อยกับอาหารเช้าที่โรงแรมกันแล้ว ก็ต้องอำลากรุงโคลัมโบอันทันสมัยของประเทศศรีลังกาเสียที ศรีลังกาเป็นชาวสิงหลและชาวทมิฬ มีประวัติความเป็นมาเก่าแก่ยาวนาน เคยตกเป็นเมืองขึ้นของโปรตุเกส ดัตช์ และอังกฤษ รวมเวลาเกือบ 500 ปี เปลี่ยนชื่อเรียกหลายชื่อเริ่มตั้งแต่ ลังกา ลังกาทวีป สิงหลทวีป ซิลอน จนปัจจุบันชื่ออย่างเป็นทางการว่า สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา กาลเวลาเปลี่ยนแปลง การปกครองเปลี่ยนไปตามเหตุการณ์ไม่ว่ากาลเวลาจะหมุนเวียนเปลี่ยนไปสักเท่าไร แต่สิ่งที่ไม่สามารถจะเปลี่ยนชาวศรีลังกาได้ก็คือ ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม ชาวศรีลังกายังยึดมั่นกับศาสนาวัฒนธรรมและความเป็นอยู่อย่างเหนียวแน่นและศรัทธาต่อสิ่งที่เขายึดอย่างมั่นคงและเหนียวแน่น คณะเราได้สัมผัสเพียงแค่ 4 วัน ก็สามารถสัมผัสได้ว่าประชากรส่วนใหญ่ยังมีแรงด้านกระแสสังคมโลกยุคใหม่ อยู่เป็นจำนวนมาก... ลาก่อนศรีลังกา เมืองแห่งพุทธศาสนาและวัฒนธรรมที่งดงาม

ฉลองวันคริสต์มาสครอบครัวและบุคลากรอัสสัมชัญศรีราชา

กิจกรรมฉลองวันคริสต์มาสครอบครัวและบุคลากรอัสสัมชัญศรีราชา วันที่ 6 มกราคม 2561 พิธีบูชาขอบพระคุณ เวลา 16.30 น. ณ โบสถ์ เดล โรซารีโอ และกิจกรรมฉลองวันคริสต์มาสครอบครัวบุคลากร เวลา 18.00 น. ณ อาคารยอห์น แมร์ โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

คริสต์มาสและสวัสดีปีใหม่ครอบครัวพนักงาน

งานเลี้ยงครอบครัวพนักงานเนื่องในเทศกาลคริสต์มาสและปีใหม่ 2561 ณ บริเวณโรงหนังเฉลิมกว้าง เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2561

บอกมาแก้ว... เล่าไปสิบ

โดย ม. เม้า

สวัสดีค่ะ ชาว ACS. ทุกท่าน พบกันอีกเช่นเคยในคอลัมน์บอกมาแก้ว...เล่าไปสิบ ทิวสนฉบับนี้เป็นฉบับสุดท้ายแห่งปี เรามีข่าวมาเสนอเหมือนเช่นเคย

- ▣ โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ได้พาคณะครูไปทัศนศึกษา ประจำปีแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกไปเวียดนามเหนือ มุ่งสู่ฮานอยและซาปา ส่วนอีกกลุ่มไปพักผ่อนที่ เขาต้อ เพชรบูรณ์ มีความสุขรับลมหนาวกันถ้วนหน้า
- ▣ ภราดา ดร.ชำนาญ เหล่ารักผล ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ได้จัด ACS Home Running Day ครั้งที่ 1 ขึ้น เมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2561 เป็นการวิ่งและเดินการกุศล รายได้เข้ากองทุนสวัสดิการครู กองทุนบำเหน็จบำนาญครู และกองทุนครูอาวุโส-ครูเกษียณ เริ่ม 8.00-10.00 น. ณ โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา
- ▣ หลังจากเสร็จสิ้นการเดิน-วิ่ง แล้ว เป็นพิธีเปิดห้องเกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชาอย่างเป็นทางการ โดยได้รับเกียรติจาก ภราดาหลุยส์ ซาแนล (วีริยะ ฉันทวโรดม) ได้ให้เกียรติมาเป็นประธานพิธีเปิดและร่วมด้วยนายกสมาคมศิษย์เก่าทุกสมัย งานนี้มีศิษย์เก่า ครูเกษียณและผู้ปกครองมาร่วมงานกันอย่างพร้อมเพียง
- ▣ ผ่านพ้นไปแล้วเช่นกัน สำหรับแผนกปฐมวัยของ ภราดาสาอาด สัญญลักษณ์ จัดแรลลี่ครอบครัวปฐมวัย เมื่อ 13-14 ม.ค. 61 ที่ชะอำ จ.เพชรบุรี
- ▣ งานคืนสู่เหย้า 3 กุมภาพันธ์ 2561 ปีนี้รุ่น 4730 เป็นแกนนำ โดยมีคุณพงศ์ธนัช สุวรรณรัตน์ ประธานรุ่นและทีม คณะกรรมการจัดงาน ได้เตรียมงานกันอย่างเต็มที่

- ▣ การจัดงานฉลองคริสต์มาสและปีใหม่ ปีนี้จัดรูปแบบใหม่ การจับรางวัลของขวัญปีใหม่ปีนี้จัดเป็นซองใส่ธนบัตรทุกรางวัล คณะครูที่ได้รางวัลชอบมาก พวกพากลับบ้านสะดวกสบาย ไม่ต้องหอบหิ้วเหมือนครั้งก่อนๆ
- ▣ ขอแสดงความเสียใจกับ ภราดาศราวุธ ยุชมภู ที่สูญเสียคุณยายซึ่งเปรียบเสมือนมารดาไปเมื่อเร็วๆ นี้
- ▣ กลับมาจากฟิลิปปินส์ หลังจากจบการศึกษาแล้ว ภราดาภูชาติ จันทะโชโต หัวหน้าฝ่ายนักเรียนประจำและบริหารทั่วไป ได้กลับมาบริหารฝ่ายนักเรียนประจำตามเดิมแล้ว
- ▣ ช่วงต้นเดือนมกราคม 61 ครูได้พานักเรียนไปแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมกันหลายกลุ่มสาระ อาทิ มิสศรุตานิจนรินทร์กุล มิสวลัยลักษณ์ โปตะวนิช ฯลฯ ส่วนมิสชลทิษา ต่อจรัส พานักเรียนไปแข่งขันคณิตศานศรนานาชาติ ณ โรงเรียนวัดสุทธาวาส
- ▣ วันครูที่ผ่านมา มิสเฉลียว นามทะจันทร์ มิสปราณี สัมฤทธิ์ มิสรัชนิกุล พวงผ่อง มิสดวงพร ทัดตะ

ทองคำ ม.สุทร เสริมศรี ม.ภคภพ ประทุมสิทธิกุล มิสกาญจนา จิตรุ่งเรือง มิสประณัญญา พยุงวงศ์ มิสวราภรณ์ สมานวงษ์วาน มิสปสุตา ไชษฐ์จันทร์ศรี ฯลฯ ได้ไปร่วมงานวันครูของ สพป.ชลบุรี เขต 3 ณ หอประชุมสวนนงนุช สัตหีบ ชลบุรี

- ▣ พิธีเปิดการแข่งขัน Assumption Cup ครั้งที่ 1 ได้รับเกียรติจากคุณสุพจน์ มณีธีรกุล อดีตผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา กรมพลศึกษา 9 เป็นประธานในพิธี ณ สนาม Assumption Soccer Fields เมื่อ 20 ม.ค. 61
- ▣ มิสกมลวรรณ เจริญเตีย มิสวรัญญา วันสบัติ และมิสหทัยกาญจน์ ดุงดา พานักเรียนไปรับรางวัลจากการแข่งขัน ASMO THAI CEREMONY AWARDS 2017 ที่ศูนย์การค้าเซ็นทรัล แจ้งวัฒนะ เมื่อ 24 ม.ค. 61
- ▣ ปีนี้มีครูของเราได้รับรางวัลครูดีเด่นวงใจกันหลายท่าน อาทิ ม.สุภาพ ชื่นใจ มิสมยุรา ม่วงปิ่น มิสจันทร์แรม น้อยจันทร์ มิสวรัญญา วันสบัติ ม.เดชา ชันธจิตต์ มิสประนอม มีศรี ม.เสกสรรค์ ตะพิมพ์ ฯลฯ รับรางวัลกันที่โรงเรียนปัญญานฤมิตร บ่อวิน ในวันที่ 24 ก.พ.61
- ▣ ยินดีด้วยกับ ม.พิเชษฐ พุ่มแจ้ และมิสอมรรัตน์ ศรีสง ที่ได้รับรางวัลเครื่องราชอิสริยาภรณ์ดิเรกคุณาภรณ์ ประจำปี 2558

- ▣ งานราตรีสัมพันธ์อัสสัมชัญศรีราชา ทั้ง 3 ระดับชั้น ได้จัดงานกันครั้งนี้ 24 ม.ค. 61 ระดับปฐมวัย ส่วนระดับประถมและมัธยมศึกษา จัดแสดงกันใน วันที่ 27 ม.ค. 61
- ▣ วันครูที่ผ่านมา ครูระดับประถมได้ไปเยี่ยมครูเกษียณ ผู้นำรักถึงนครนายก คือ **มิสสุณีย์ มีทรัพย์** เพื่อสอบถามทุกข์สุขและด้วยความคิดถึง มิสสุณีย์ รับปากว่าจะมาร่วมงานคืนสู่เหย้า 3 ก.พ. แน่นนอน คณะครูที่ไปเยี่ยม อาทิ **มิสประไพ ลมพาพร มิสแสงเดือน พรหมศิริ มิสกิ่งแก้ว พงษ์ศิริ มิสพิสมัย ธนบดีศรีวิกรม มิสพรพิมล พัชโรฬิต มิสบุษบง อินทโชติ** ฯลฯ... ความรักและความสามัคคีจะก่อให้เกิดความผูกพัน
- ▣ ฝ่ายธุรการได้ไปศึกษาดูงานที่โรงแรมเคป บางเสร่ เมื่อ 16 ก.พ. ที่ผ่านมา นำทีมโดย **มิสศุภลลิตี พิทักษ์สายชล มิสชญาพร นิกรปกรณ์ ม.นิรุต แดงสมุทร มิสประภารัตน์ อู่อรุณ มิสสุพัตรา ราชกิจ ม.คมชาญ จันท์ประเสริฐ มิสวรรณวิสา จิตต์บุญ มิสเนติมา**

วงษ์เกตุ **มิสลักขณา ตอพล มิสจิรวรรณ สายธารทิพย์ มิสพลอยมาตา วิญญาสุข มิสแสงเดือน กิจบำรุง และ ม.สมบัติ โจรนารุณ**

- ▣ แรลลี่อนุบาลครั้งที่ 1 ประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี ต้องขอขอบคุณที่ปรึกษาใจดีคนนี้ **ภราวาสอาด สัตยกุลักษณ์** ที่ให้คำแนะนำด้วยดีตลอดมา
- ▣ **มิสสุวรรณา ญวงษ์ศรี** หัวหน้าปฐมวัย ผอมผิตหู ผิตตา แถมยังสวยวันสวยคืน มีอะไรดีบอกต่อได้นะ
- ▣ ทีมงานครูอนุบาลทำงานกันอย่างจริงจัง จัดงาน แรลลี่ครั้งที่ 1 หาดชะอำ ชายบัตร์ได้ครบตามความตั้งใจ 99 ทีม เก่งจังเลย
- ▣ ขับรถเก่งสมวัยต้องยกให้ **ม.เอกชัย** แห่งอนุบาลหยุดปีใหม่ไม่หยุดขับรถ ขึ้นเหนือล่องใต้ไปได้ทุกที่ สุดยอดเลยคะ พักผ่อนมากๆ นะคะ
- ▣ **ครูแต้** แห่งปฐมวัย มีของดีเมืองจันทน์มาให้ชิมทุกครั้ง เมื่อกลับจากการไปเยี่ยมบ้าน
- ▣ เทียวประจำปีที่ผ่านมาที่เขาคือ **ครูนิด** ได้ถ่ายรูบให้

- คณะครูปฐมวัยและผู้อำนวยการ นับ 1 2 3 แซะ ผู้อำนวยการบอกว่าไปเป็นประชาสัมพันธ์ใหม่ครับ
- ▣ อ.2/3 นำทีมโดยครูอ้อย ซ้อมกีฬาสี่เตี๊ยกๆ จนหมดแรง แต่ก็เก็บแชมป์ทุกรายการ หายเหนื่อยเลยนะคะ
 - ▣ กีฬาสีอนุบาลที่ผ่านมา สีเขียว ครุנית ได้ลูกเป็นนาคี และนาคา สวย หล่อมาก พอดีครุניתเกิดปีพญานาคพอดีเลยคะ
 - ▣ เมื่อโรงเรียนหยุด ครูโก้ ครูโอ้ ครูแต้ กระโดดขึ้นรถสีแดง จะไปเที่ยวไหนกันคะ
 - ▣ มิสเบ็ต (มิสสุภัทรา ชัยสุริยา) เด็กๆ ฝากบอกมาว่า ดูแลตัวเองหน่อย เขาบอกว่า “วัยกำลังสาว”
 - ▣ ม.เจ ครับ รับจ้างเป็น รปภ.ตอนเลิกงานเธอครับ เห็นเดินตลอดเวลา...บ้า! เขาออกกำลังกายจ้า!
 - ▣ มิสแป้ง (มิสสุวัฒนา) เด็กๆ ส่งข่าวมาว่า ช่วงนี้ฉันนี้ มูนบ้อยจัง...จริงเปล่า?
 - ▣ มิสฝน (มิสณัฐนิชา) ได้ข่าวปีนี้ได้เปลี่ยนเลขห้อง จาก 1 ไป 4 ดีใจมากเลยใช้ไหม

- ▣ มิสกนกกาญจน์ นิ่มนุช และมิสรัตดาวรรณ ฮวบรินทร์ ได้พานักเรียนชั้น ป.5 มาเยี่ยมชมห้องเกียรติประวัติ ได้รับความรู้กันมากมาย แถมลูกศิษย์ยังซื้อของที่ระลึกกันกระจุย
- ▣ ห้องเกียรติประวัติฯ ฝากขอบคุณ มิสบุญธิดา ทองเจริญพาพิช มิสจงจิตร ลีம்பำรุง มิสสุภาภรณ์ พรรตติกิจกุล ม.ตถณ โกมลธนกิจ และมิสจิตวาลี ใช้สวดเจริญ ที่อำนวยความสะดวกในเรื่องของการของนักเรียนมาฝึกซ้อมมัคคุเทศก์และส่งนักเรียนมาเยี่ยมชมห้องเกียรติประวัติฯ
- ▣ ขณะนี้มี.ชญญณ์รัฐ นิจนินรัตน์กุล ได้เปลี่ยนหมายเลขโทรศัพท์ใหม่แล้วเป็นเบอร์อะไรโปรดติดต่อเจ้าของเบอร์เองนะคะ
- ▣ คราวที่แล้วไปทัศนศึกษาเขาค้อ มีครูอวูโสและครูเกษียณได้รับความอนุเคราะห์และความสะดวกสบายดูแลเป็นอย่างดีจากมิสปราณี สัมฤทธิ์ และมิสณัฐชรินทร์ รวีนิภาเมธิกุล เยี่ยมคะ
- ▣ ส่วนมิสเก...สุนิสตา อวยพรชัยสกุล บ้านอยู่ที่เขาค้อ จึงบริการพาเพื่อนๆ ไปทัวร์ Unseen รอบๆ เขาค้อ กลับมาคุยฟังอวดเพื่อน ทำให้คนฟังตาร้อนผ่าวไปตามๆ กัน
- ▣ ฉบับนี้ขอยุติแต่เพียงเท่านี้ก่อน เพราะทิวสนฉบับนี้ ต้องออกให้ทันคืนสู่เหย้าของชาวอัสสัมชัญศรีราชา โชคดี สวัสดีค่ะ

กลุ่มพัฒนาสตรีศรีราชานำโดยคุณศรีวิไล งามพรจิตจรัส คุณสมหวัง พิพัฒน์เศวต คุณมะลิ จตุรนต์รัตน์ และคุณกุสุมาส ธนาจิรวุฒน์ ได้มาเยี่ยมและมอบค่าขนมรายเดือนให้ทีมนักตะกร้อคนเก่ง เมื่อ 12 ม.ค. 61

ดาวกะพริบ

โดย พี่ ม.ปลาย

สวัสดีครับ น้องๆ และเพื่อนๆ ทุกคน พบกันอีกแล้ว
อย่าเพิ่งเบื่อกันนะครับ คอด้มนี่เรามีข่าวคราวต่างๆ มาเสนอ
เหมือนเช่นเคย

- ▣ น้องพันธ์ อ.1/1 ครูแต่บอกว่า ยิ้มแบบนี้น่ารักมาก
- ▣ น้องแบ่งปัน อ.1/1 เรื่องร้องเพลงขอให้บอก ให้ร้องอีก
ก็รอบก็เป๊ะทุกรอบนะครับ (ผมข้อมมาตี)
- ▣ น้องกฤต อ.1/2 ลงว่ายน้ำสระใหญ่ น้องบอกว่า “ผม
ชอบๆ” ...ระวังนะครับ น้ำมันลึกอะ
- ▣ น้องพอดิ อ.1/3 ตัดผมใหม่ไฉไลกว่าเดิม
- ▣ น้องมินนี่ อ.1/3 ขาแดนซ์ของห้อง สังเกตจาก เพลงดัง
ปั๊บ กระโดดขึ้นเวทีปั๊บ...เยี่ยมครับ
- ▣ น้องบอสตัน อ.1/3 เจอครูแต่ไม่ได้เรียกกันทั้งวันเลยนะ
- ▣ ดาวเด่นด้านกีฬาแห่งห้อง อ.2/3 เกือบเหรียญทุกรายการ
คือน้อง GM ทำเอา ม.วิชัยและมีสลักขณายิ้มแก้มปริเลย
นะคะ
- ▣ น้องไอห่ม อ.2/4 เก่งรอบด้านเอาชนะทุกอย่าง ยกเว้น
คำว่า ครูอ้อฟ...อ้าว! ทำไมล่ะ
- ▣ น้องณัฐธา อ.2/5 สาวน้อยขี้อาย แดนซ์กระจาย งานนี้
ครูก็เชียร์เต็มที่เลยคะ
- ▣ น้องซันชาย น้องเอมมี น้องเอมิตี น้องนะนา น้องโบนัส
น้องสตางค์ น้องเทศ น้องอังเปา น้องคิตะ น้องโอม
อ.2/6 ครูปักสั่งแดนซ์ให้เต็มที่เลยคะลูก
- ▣ เด็กหญิงณิณ ปิยะทวีทรัพย์ และ ด.ช.รัฐธีร์ วรรณรัตนศิลป์
เป็นนาคี นาคาน้อย สวยสุดๆ หล่อสุดๆ ในงานลอย
กระทงและกีฬาที่ผ่านมา
- ▣ น้องลิ้นจี่ อ.3/1 ช่างพูด ช่างถาม ทำงานเรียบร้อย ขอ
ชมเชยคะ

- ▣ น้องนท อ.3/1 รู้จักแบ่งปัน ให้ของเล่นน้องที่ต่างจังหวัด
ทั้งๆ ที่คุณแม่เพิ่งซื้อให้เอง สุดยอดคะ
- ▣ สาวๆ อ.3/3 งานกีฬาดี แดนซ์ได้ใจครูทุกเลยคะ
- ▣ น้องซันเดย์ อ.3/4 ช่วงนี้เขียนหนังสือสวย ตั้งใจเรียน
พูดจาไพเราะ ครูซาบสึ้งใจมากคะ

- ▣ **น้องบรี้ง** อ.3/4 สาวน้อยเด็กเกาะสีชัง เก่งทุกเรื่องทั้งการเรียน กีฬา ดนตรี ที่สำคัญนั่งเรือเก่งมากคะ นั่งมา 3 ปีแล้ว นั่งต่อไปนะคะ
- ▣ **น้องจีฮุน** อ.3/5 นักเทควันโดรุ่นจิ๋ว อนาคตทีมชาติแน่เลยคะ
- ▣ ทางระดับปฐมวัยขอขอบพระคุณผู้ปกครองที่ซื้อทีมแรลลี่ และร่วมสนับสนุนเป็นเงินและของรางวัล ขอบคุณคะ
- ▣ **ดริม** ม.3/3 ลีลาการเต้นและฝีมือการจัดบอร์ด สวยงามมาก ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้นใช่ไหมคะ ครูอ้อย
- ▣ **ช่าน** เมื่อไหร่จะคืนเพื่อนสักที...เงินอะ...จาก ม.3/2
- ▣ **ติว** ม.3/8 เมื่อไรจะเลิก...ชะที่ ขอบไปทั่วเลย!
- ▣ **ติว** ม.3/8 เลิกแอบชอบคนที่อยู่ห้อง ม.3/6 ได้แล้ว...คือชอบไปเลยไม่ต้องแอบใช่ปะ?
- ▣ **ชยุด** ม.3/7 พอเลิกกับแฟนแล้ว โลกนี้ทุกเลยนะ...ทุกใครล่ะ?
- ▣ **ดิน** ม.3/7 เปลี่ยนนามสกุลหรือยัง
- ▣ **องวี** ม.3/6 หล่อมากครับ
- ▣ **ส่วนชัน** ม.3/5 มีคนส่งข่าวมาว่า อย่าหล่อมากนัก
- ▣ **น้องเอิร์ท** ม.3/5 ได้ฉายาว่าเป็นเอิร์ทหญ้าอ่อน
- ▣ **ม่อน** ม.3/4 เมื่อไรจะหายหน้าแก๊สก็ทีและอย่ารู้มากด้วย
- ▣ **บอล** (กนก) ม.3/4 เห็นระยะหลังนี้ เจ็บเรื่องความรัก บ่อยจัง ต้องชวนมาชนแก้ว (นม) กันหน่อยละมั้ง!
- ▣ **แอ็ค** ม.3/1 เมื่อไรจะเลิกคิดถึงเด็กห้อง 6 สักที
- ▣ **น้องเอ็ด** ม.3/3 คนอะไรโชคดีมาก ซื้อสลากคริสต์มาสใบเดียว โชคดี ได้รถ MG ไปครอง
- ▣ **แยม** ม.3/1 เมื่อไรจะชอบบร๊สก็ที อ้าว ! แล้วเขารู้ตัวรีเปล่าละ ว่ากรแอบชอบเขา
- ▣ **ณัฐชนน** ป.3 A และ **สุวิจักขณ์** ป.3A เก็บเงินได้ 1,000 บาท ส่งให้มีสงจจิตร ประกาศหาเจ้าของ...เด็กดีศรีอัสสัมฯ
- ▣ **ศิริกรพงศ์ ขำศรีทวีเจริญ** ม.6 ก็เก็บกระเป๋าสเงินได้ และส่งให้ฝ่ายปกครองตามหาเจ้าของต่อไป เยี่ยมมากครับ
- ▣ ทางด้าน **ณยศ สุบินยัง** ชั้น ม.2 ก็เก็บโทรศัพท์ได้แล้ว ส่งให้ฝ่ายกิจการนักเรียนตามหาเจ้าของต่อไป คนดีซื่อสัตย์ ย่อมพบแต่ความเจริญรุ่งเรือง
- ▣ เรามีนักเรียนที่ฝึกมัคคุเทศก์สำหรับแนะนำห้องเกียรติประวัติ มีหลายคน อาทิ **กัลป์ยกร** ป.4/3 **รดา** ป.4/4 **ธนภรณ์** ป.6/5 **สาธิตา** ม.1/6 **บูรพา** ม.2/7 **อันทญา** ม.5/2 **พรลภัส** ป.2/3 **สุกฤกษ์** ม.2/5 **พรสุราร์** ม.3/5 **ชานนท์** ม.5/5 **ฤตต์** ม.6/3 **ศิวิษ** ม.6/8 **ปุณิกา** ป.5/2 **ภูธนพัทธ์** ม.1/3 **กมลนิตย์** ม.6/4 **ถัทธिया พิสัยพันธ์** ม.4/6 แต่ละคนแบ่งเป็นหลากหลายภาษา เพื่อสำหรับแนะนำห้องเกียรติประวัติเมื่อมีกลุ่มต่างๆ มาเยี่ยมชม

- ▣ **เจมส์** หัวหน้าห้อง ม.4/1 เวลาเล่นเกมช่วยลดอาการหัวร้อน ลงหน่อยนะครับ
- ▣ **บี๊ท** หัวหน้าห้อง ม.4/2 เพื่อนบอกว่า ผมเป็นคนนะครับ ไม่ใช่ปลั๊กไฟ เวลาเล่นบาสนี้ ชอบชาร์จเข้า จังเลย...จากเพื่อนคนหนึ่ง
- ▣ **อิม** ม.4/1 บอกว่าเรื่องอื่น ๆ นะเล็กครับ แต่ใจผมไม่เล็กนะครับ...สู้สุดตัว
- ▣ **พร้อม** ม.4/1 เวลาพูดเรื่องอื่นที่ไม่ใช่เรื่องเรียน ดูจะมีความขยันในเรื่องการหาข้อมูลจังเลย
- ▣ **แป้วปนัดดา** ม.4/1 เตี่ยนี่เขานิยมเซลฟี่โดยการใช้กระจกกันแล้วเธอครับ ไม่ธรรมดาจริงๆ
- ▣ **มอส** ม.4/2 มีความพยายามในการลดน้ำหนัก แต่ก็ยังอ่อนหัด เพราะลดเท่าไรก็เพิ่มขึ้นเท่านั้น
- ▣ **กัณฐ์** ม.4/3 เวลาเล่นบาสนะ เขาให้ชู้ตลูกบาสครับ ไม่ใช่ “เขวี้ยง” ลูกบาสนะนาย
- ▣ **เงินหยู** ม.4/1 ที่บ้านไม่มีอะไรทำเธอครับ อัปเดต Story ใน IG เป็นตะเข็บเย็บผ้าเลย
- ▣ **พีกันต์** หัวหน้าห้อง ม.5/2 ฝีมือขนาดนี้ ไม่ควรอยู่แรงค์แค่นี้แล้วละมังครับ

- ▣ **พรรษา** ม.4/1 โสดมา 16 ปี จนสนิมเชรอะหมดแล้ว ตอนนี้อกำลังแอบชอบใครอยู่รีเปล่า !
- ▣ เห็นบอกว่าจะกินให้น้อยลง ให้ผมมเพรียว แต่ทำไม **ณัฐษา** ม.4/5 กลับดูบึกบึนขึ้นเยอะ
- ▣ ตั้งแต่ย้ายมาอยู่ ม.4/6 ทำไม **จิรัฏฐ์** ดูซิมๆ ไปเลย หรือคิดถึงใครที่อยู่ ม.4/5 รีเปล่าน่า
- ▣ เปลี่ยน พ.ศ.ใหม่ เปลี่ยนใจมาเรียนก็ดีนะ **ภศุ** ม.4/8
- ▣ ได้ข่าวว่า **วาเลนไทน์** ม.4/4 ชอบเก๊กหล่อ เก๊กท่าที่ เด็ก ม.4/9 ฝากมาบอก
- ▣ เธอรำเริงแจ่มใสเสมอ ยกเว้นเวลาเรียน เธอจะเซ็งซิม แล้วก็ฟุบบนโต๊ะจริงไหม **ปัทมสรณ์** ม.4/7
- ▣ วิเคราะห์เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ได้เฉียบคม มีเหตุผล ว่าแต่วิเคราะห์ตัวเองได้รึยัง **ฤทธิธัช** ม.4/1
- ▣ เสน่ห์แรงไม่เบาเนะ เห็นควงสาวที่ละหลายๆ คน น่าอิจฉาจัง **ภัทรพล** ม.4/7
- ▣ ขอยุติแต่เพียงเท่านี้กันก่อนนะครับ ขอให้ตั้งใจเรียน ตั้งใจสอบและมุ่งสู่สิ่งที่ประสงค์ได้ ทุกคน ทุกคณะ ทุกมหาวิทยาลัย และทุกโรงเรียน...สวัสดีครับ

ทัศนศึกษาครูประจำปีการศึกษา 2560 ณ เขาค้อ

คณะครูโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาท่องเที่ยวในประเทศไปสัมผัสอากาศหนาว ณ เขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อวันที่ 24-26 ธันวาคม 2560

ใบแจ้งความจำนงสนับสนุนทุนทรัพย์การจัดทำห้องเกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชา

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....
 บริษัท/ห้าง/ร้าน..... เลขที่..... หมู่ที่.....
 ซอย..... ถนน..... แขวง/ตำบล.....
 เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... หัสไปรษณีย์.....
 โทรศัพท์..... โทรศัพท์มือถือ..... E-mail.....
 เป็นศิษย์เก่ารุ่นที่..... มีความประสงค์และยินดีให้การสนับสนุน “การจัดทำห้องเกียรติประวัติอัสสัมชัญศรีราชา”

- สนับสนุนจำนวนเงินตั้งแต่ 50,000 บาทขึ้นไป
 - จารึกชื่อผู้บริจาคภายในห้องเกียรติประวัติแบบพิเศษ
 - รับโล่ผู้บริจาคจากประธานในวันพิธีเปิดห้องเกียรติประวัติ
 - ประชาสัมพันธ์ชื่อผู้บริจาคทาง web site ของโรงเรียน
- สนับสนุนจำนวนเงินตั้งแต่ 30,000 – 49,999 บาท
 - จารึกชื่อผู้บริจาคภายในห้องเกียรติประวัติ
 - รับโล่ผู้บริจาคจากประธานในวันพิธีเปิดห้องเกียรติประวัติ
 - ประชาสัมพันธ์ชื่อผู้บริจาคทาง web site ของโรงเรียน
- สนับสนุนจำนวนเงินตั้งแต่ 10,000 – 29,999 บาท
 - จารึกชื่อผู้บริจาคภายในห้องเกียรติประวัติ
 - รับเกียรติบัตรผู้บริจาคจากประธานในวันพิธีเปิดห้องเกียรติประวัติ
 - ประชาสัมพันธ์ชื่อผู้บริจาคทาง web site ของโรงเรียน
- สนับสนุนจำนวนเงิน..... บาท
 - ประชาสัมพันธ์ชื่อผู้บริจาคทาง web site ของโรงเรียน

บริจาคโดย เงินสด
 โอนเงินเข้าบัญชี โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ธนาคารทหารไทย
 สาขาศรีราชา เลขที่บัญชี 466-2-02986-9
 (กรุณา Fax สำเนาไปโอนเงินพร้อมใบแจ้งความจำนงสนับสนุนนี้ไปยัง
 หมายเลข 038-323-805 หรือแจ้งผ่าน ID Line : @acsnews
 เพื่อจะได้ออกใบเสร็จให้ท่าน)

ลงชื่อ.....ผู้แสดงความจำนง
 (.....)
 วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ผู้สนับสนุนการจัดทำห้องเกียรติประวัติ

สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

1,000,000 บาท

คุณสุมิตร เพชรภีร์ชต์ 50,000 บาท

กิจกรรมภาคฤดูร้อน

19 มีนาคม - 10 เมษายน 2561

เรียนวันจันทร์ - เสาร์ ตั้งแต่เวลา 08.00 - 15.30 น.

AGS

SUMMER

2018